

PRODUCTIE 36

Dhr. A.M.L. van Rooij
de Hazendansweg 36a
3520 Zonhoven, België

Eindhoven, 14 november 2013

Beh. door : Afdeling Ambtelijk
E-mail : ambtelijk@janssen-janssen.nl
Dossier : L13033154
Inzake : BIGGELAAR/ROOIJ AML VAN

Rechtstr. telnr. : 040-2903808
Rechtstr. faxnr. : 040-2903805

Geachte heer Van Rooij,

Hierbij zend ik u een afschrift van de dagvaarding (zonder producties) inzake van den Biggelaar cs / van Rooij, naar de inhoud mag ik korthedshalve wel verwijzen.

Een Belgische deurwaarder zal op korte termijn een officiële akte aan u uitreiken.

Hopende u hiermede voldoende geïnformeerd te hebben, verblijf ik.

Hoogachtend,

P.M.M. Quaedvlieg
t.k. gerechtsdeurwaarder

Correspondentieadres

Postbus 1085
5602 BR Eindhoven
BTW NL8227.47.509B01
KvK 50073583

Zie achterzijde voor vestigingen,
contactgegevens.

Contant betalen is mogelijk
bij GWK Traveler

Betalingen uitsluitend via
ABN-AMRO
NL28ABNA0619275022
BIC: ABNANL2A

Heden, de 13 november
tweeduizenddertien,

H-
Marinus
Adrianus
Cornelius
wijz ggkd

ten verzoeken van de heer ~~MAC~~ van den Biggelaar en mevrouw ~~A.J.P.~~ Essens, e.v. Van den Biggelaar, beiden wonende te Sint-Oedenrode, beiden te dezer zake woonplaats kiezende te Helmond aan de Mierloseweg no. 5, ten kantore van mr. G.B.J.M. Janssens, die ten deze tot advocaat wordt gesteld en als zodanig zal optreden;

H-
Adriana
Johanna
Petronella
wijz ggkd

Heb ik, Pankas, kandidaat-gerechtsdeurwaarder werkzaam ten kantore van Wilbertus Wilhelmus Maria van de Donk, gerechtsdeurwaarder te Eindhoven en aldaar kantoorhoudende aan de Avignonlaan 9;

locatie
's-Hertogenbosch
aanv ggkd

Krachtens mondelinge last van de Voorzieningenrechter van de rechtbank Oost-Brabant, ten met inachtneming van de door de E.A. Voorzieningenrechter getroffen regeling, volgens welke regeling de dagvaarding zo spoedig mogelijk dient te worden uitgebracht;

IN KORT GEDING GEDAGVAARD:

De heer Adrianus Marius Lambertus van Rooij, zonder bekende woonplaats of werkelijk verblijf in Nederland, doch wonende te 3520 Zonhoven, België, aan het adres de Hazendansweg 36A en dus mijn exploit doende doordat twee afschriften door mij, (t.k.-) gerechtsdeurwaarder, uit kracht van de EU verordening 1393/2007 van de Raad van de Europese Unie van 13 november 2007 (EU Betekeningsverordening), heden zijn verzonden aan de ontvangende instantie, te weten:

Gerechtsdeurwaarderskantoor
Jennen & Moria & Dreessen
Kempische Steenweg 10
3500 Hasselt België

Deze verzending heeft plaatsgevonden door middel van aangetekende post.

Het formulier als bedoeld in artikel 4 lid 3 van de verordening is ingevuld in de Nederlandse taal;

Aan de ontvangende instantie heb ik verzocht dit stuk aan de gedaagde te betekenen op de wijze als onder 5.1 in het hiervoor genoemde formulier "aanvraag om betekening of kennisgeving van stukken" omschreven, te weten volgens de wet van de aangezochte staat.

Een afschrift van deze dagvaarding zonder producties heb ik per gewone post opgestuurd naar het woonadres van gedaagde;

aldus wordt gedaagde opgeroepen

OM:

1
dinsdag
aanv
ggkd

Op 10 december tweeduizend dertien, des voormiddags om 10.00 uur, al dan niet vertegenwoordigd door een advocaat, te verschijnen bij de behandeling van de kort geding decante te Sint-Oedenrode. De descante zal aanvangen op het perceel van dhr. M.A.C. van den Biggelaar en mw. A.J.P. Essens aan 't Achterom 5a*

*
te Sint-
Oedenrode
aanv ggkd

MET DE AANZEGGING, DAT:

- a. dat indien gedaagde niet in persoon en evenmin vertegenwoordigd door een advocaat op de terechtzitting verschijnt en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de rechter verstek tegen gedaagde zal verlenen en de hierna omschreven vordering zal toewijzen, tenzij deze hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt;
- b. dat bij verschijning in het geding van gedaagde een griffierecht zal worden geheven, te voldoen binnen vier weken te rekenen vanaf het tijdstip van verschijning;
- c. de hoogte van de griffierechten is vermeld in de meest recente bijlage behorend bij de Wet griffierechten burgerlijke zaken, die onder meer is te vinden op de website: www.kbvg.nl/griffierechtentabel
- d. dat van een persoon die onvermogen is, een bij of krachtens de wet vastgesteld griffierecht voor onvermogenen wordt geheven, indien hij op het tijdstip waarop het griffierecht wordt geheven heeft overgelegd:
 - 1^e een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet op de rechtsbijstand, dan wel
 - 2^e een verklaring van het bestuur van de raad voor rechtsbijstand, bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel e, van de Wet op de rechtsbijstand waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de inkomens bedoeld in de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 35, tweede lid, van die wet;

TENEINDE:

Namens verzoekers als eisers als volgt te horen eisen op de volgende gronden:

Inleiding.

Feiten en omstandigheden.

1. Partijen, nader aan te duiden als 'Van den Biggelaar' en 'Van Rooij', zijn reeds tientallen jaren burens van elkaar. Hun percelen zijn gelegen in het buitengebied van de gemeente Sint-Oedenrode en op bijgaand kaartje (**productie 1**) is aangegeven op welke wijze de percelen aan elkaar grenzen. Door met name overhangende takken en bomen die te dicht langs de grenslijn staan wordt ernstige overlast veroorzaakt waarbij Van Rooij, ondanks herhaalde verzoeken daartoe, weigert deze overlast weg te nemen.
2. Sinds 2011 is Van Rooij met zijn echtgenote verhuisd naar zijn huidige woning te Zonhoven in België. De boerderij te Sint-Oedenrode, gelegen op het perceel 525, met de huisnummers 't Achterom 9 en 9a, wordt momenteel voor het ene deel bewoond door zijn hoog bejaarde moeder en in het andere deel woont zoon Jos van Rooij met zijn vriendin. Van Rooij is echter eigenaar gebleven van de aangrenzende percelen en is in die hoedanigheid thans in deze procedure gedagvaard.
3. De overlast zoals deze zich op dit moment voordoet, manifesteert zich op drie verschillende wijzen. Deze wordt allereerst veroorzaakt door een zeer grote populier, de laatste in een rij gelegen langs de openbare weg 't Achterom, kadastraal aangeduid met nummer 503. Verder, door bomen gelegen in een houtwal tegen de grenslijn van de percelen 510 en 512. Tenslotte is er een rij knotwilgen die te dicht tegen de grenslijn van de percelen 509 en 512 zijn geplant en eveneens overlast veroorzaken.
4. Inmiddels heeft van den Biggelaar een gespecialiseerd bomenbedrijf ingeschakeld om de huidige situatie te inventariseren en aan te geven welke maatregelen op korte termijn getroffen moeten worden. Als **productie 2** wordt overgelegd een rapportage d.d. 16 augustus 2013, opgemaakt door Dhr. J.G.F. Peters, boomdeskundige en werkzaam bij dit gespecialiseerde bomenbedrijf. Voor verdere informatie over de deskundigheid van dit bedrijf wordt verwezen naar www.gebrpeters.nl.

5. Als **productie 3** worden enkele foto's in het geding gebracht waardoor een duidelijk beeld van de feitelijke situatie wordt verkregen. Daarbij is het nog van belang te weten dat Van den Biggelaar aan zijn zijde van de houtwal een groententuin heeft en dat er aan die zijde van zijn perceel ook een schuur is gelegen. Hierop kunnen de rotte bomen, waarvan in het rapport (productie 2) melding wordt gemaakt, terecht komen.

Vordering.

6. Van den Biggelaar is reeds maandenlang bezig om Van Rooij te bewegen om de overlast weg te nemen. Dit begon met een tweetal brieven van Achmea Rechtsbijstand van respectievelijk 9 januari en 20 februari 2013 (**productie 4**). Hierop antwoordt Van Rooij middels zijn schrijven van 5 maart 2013 (**productie 5**). Aangezien dit antwoordschrijven van Van Rooij geen enkele kans bood op een spoedige oplossing en ook overigens onbegrijpelijk was, heeft Achmea doen besluiten te bezien of een lokaal gevestigde advocaat deze zaak kon vervolgen.
7. Vanaf dat moment is de huidige raadsman van Van den Biggelaar er tussengekomen en deze heeft op verschillende wijzen geprobeerd om Van Rooij toch nog op een minnelijke manier tot medewerking te bewegen. Allereerst is aan buitendienstmedewerkers van de gemeente Sint-Oedenrode, die de lokale situatie zeer goed kennen, gevraagd als bemiddelaar op te treden. Uit telefonische contacten bleek dat ook de gemeente de mening is toegedaan dat het verzoek van Van den Biggelaar volstrekt redelijk is. Vanwege zeer gespannen verhoudingen tussen Van Rooij en de gemeente was het echter niet mogelijk dat deze buitendienstmedewerkers hun medewerking aan dit verzoek konden verlenen. Ook de desbetreffende wethouder en de burgemeester konden helaas niets betekenen.
8. Vervolgens heeft de raadsman van Van den Biggelaar contact gezocht met zoon Jos van Rooij, die met zijn vriendin de woning 't Achterom 9a bewoont. Zij zijn de feitelijke burens van Van den Biggelaar. In tegenstelling tot zijn vader bleek zoon Jos wel mee te willen werken aan een oplossing en samen met hem en Van den Biggelaar, is een rondgang langs de percelen gemaakt om de overlast in beeld te brengen. Zoon Jos onderkende ook de noodzaak tot het treffen van maatregelen doch gaf daarbij zeer uitdrukkelijk aan volledig afhankelijk te zijn van de medewerking van zijn vader. Vader Van Rooij was immers de eigenaar van de desbetreffende percelen en had geen

bevoegdheden aan zijn zoon overgedragen. Zoon Jos heeft overigens nog wel getracht zijn vader tot redelijkheid te bewegen doch zonder resultaat.

9. Voor Van den Biggelaar zat er derhalve niets anders op dan zich weer tot Van Rooij te wenden en zulks is gebeurd met de brief d.d. 31 juli 2013 (**productie 6**). Hierin wordt getracht om Van Rooij nog tot redelijke medewerking te bewegen doch uit zijn antwoord d.d. 2 augustus 2013 (**productie 7**), blijkt dat dit een onbegaanbare weg is. De inhoud van dit schrijven is wederom volstrekt onbegrijpelijk en Van den Biggelaar restte dan ook geen andere mogelijkheid dan verdergaande rechtsmaatregelen aan te kondigen. Dit gebeurt in de brief van 4 september 2013 (**productie 8**) waarop opnieuw een onbegrijpelijk schrijven volgt van 15 september 2013 (**productie 9**). Door deze weigerachtige houding van Van Rooij bestaat er geen andere mogelijkheid meer dan de kortgedingrechter te verzoeken om passende maatregelen te treffen. Aan Van Rooij werden verhinderdata opgevraagd (**productie 10**), hierop volgde een reactie van Van Rooij (**productie 11**) en dit werd beantwoord met een bericht van de raadsman van Van den Biggelaar van 4 oktober 2013 (**productie 12**).

Nadere specificering van de vordering:

10. Er is sprake van onrechtmatige hinder de zin van artikel 6:37 BW. Artikel 6:44 BW geeft Van den Biggelaar onder deze omstandigheden de mogelijkheid om de overhangende takken eigenmachtig weg te snijden en deze zich toe te eigenen.
11. Gegeven de zeer gespannen verhoudingen tussen partijen en de onvoorspelbare houding van Van Rooij, is het voor Van den Biggelaar echter onmogelijk om thans eigenmachtig deze overhangende takken weg te nemen. Bovendien is hij rechtens niet bevoegd om de verrotte bomen die zich op het perceel van Van Rooij bevinden, weg te nemen. Behalve dat hij daartoe het perceel van Van Rooij dient te betreden, reikt de mogelijkheid van artikel 6:44 BW, wellicht niet zover dat hij ook eigenmachtig deze verrotte bomen kan wegnemen, terwijl dat op korte termijn wel moet geburen. Er is immers sprake van een gevaarlijke situatie met kans op grote schade, die zo spoedig mogelijk beëindigd dient te worden. Om die reden vordert Van den Biggelaar thans in rechte dat Van Rooij bedoelde takken en verrotte bomen verwijderd en verwijderd houdt op een wijze zoals in de rapportage (productie 2) weergegeven. Gezien de omvang en de complexiteit van deze werkzaamheden zal Van Rooij dit niet zelf kunnen doen. Hij zal daarvoor aangewezen zijn op een gespecialiseerd

bomenbedrijf en de kosten die hieruit voortkomen, zal Van Rooij zelf dienen te dragen.

12. Deze zelfde feiten en omstandigheden worden ten grondslag gelegd aan het bevel om eerdergenoemde populierenboom gelegen op perceel 503, te verwijderen en verwijderd te houden. Het heel hard terugsnoeien van deze volwassen boom wordt niet verdragen waardoor het vellen van de boom de enige optie is. Dit wordt ook aangegeven door de bomendeskundige in zijn rapport (productie 2).
13. Ten aanzien van de rij knotwilgen die aan de rand van perceel 509 zijn geplant, geldt dat deze zijn geplant binnen een afstand van 2 meter van de grenslijn. Artikel 6:42 BW geeft aan dat dit niet geoorloofd is en thans vordert Van den Biggelaar dan ook dat Van Rooij deze rij knotwilgen in zijn geheel verwijdert en verwijderd houdt. Dit vordert Van den Biggelaar niet om Van Rooij dwars te zitten of iets dergelijks doch enkel om een einde te maken aan de overlast die door deze bomen wordt veroorzaakt. De bomen zullen steeds verder uitzakken met alle schadelijke gevolgen van dien. Dit valt ook duidelijk op te maken uit de overgelegde foto's (productie 3). Daarbij staat het Van Rooij overigens vrij om een nieuwe rij knotwilgen aan te planten, doch deze dienen dan verder van de grenslijn geplant te worden waardoor ze geen overlast voor Van den Biggelaar kunnen veroorzaken.
14. Van den Biggelaar heeft ernstige twijfel of Van Rooij wel gevolg gaat geven aan een door de kortgedingrechter opgelegd bevel, zelfs indien dat met een dwangsom gesanctioneerd wordt. Deze twijfel komt voort uit de tot nu toe in deze zaak door Van Rooij ingenomen houding. Maar wellicht nog meer uit het feit dat Van Rooij vele uitspraken van even zovele rechters naast zich neerlegt nu deze rechters, in de beleving van Van Rooij, allemaal voortbouwen op een complottheorie waardoor Van Rooij aan gerechtelijke uitspraken geen uitvoering behoeft te geven. Dit is althans de houding die Van Rooij zich neemt te kunnen permitteren. Wellicht is de naam van Van Rooij aan uw rechtbank bekend en wanneer dat niet het geval mocht zijn dan kan via Google informatie over hem worden ingewonnen. Dit merkt Van den Biggelaar op niet om een negatieve sfeer neer te zetten, maar enkel met de bedoeling de rechtbank voor te lichten over de houding die Van Rooij in dit soort situaties aanneemt.

15. Daarom zal tevens worden gevorderd, voor het geval dat Van Rooij het opgelegde bevel niet binnen een redelijke termijn van 3 weken uitvoert, om Van den Biggelaar dan toestemming te verlenen om de noodzakelijke maatregelen zelf te treffen op de wijze zoals verwoord in het eerder overgelegde rapport van de gebroeders Peters (productie 2), waarbij in dat geval de dan door Van den Biggelaar te maken kosten, op Van Rooij verhaald mogen worden.

Spoedeisend belang:

16. Het vereiste spoedeisend belang is nadrukkelijk aanwezig. Allereerst is er sprake van een zeer gevaarlijke situatie nu de verrotte bomen ieder moment kunnen omwaaien en grote schade aan de eigendommen van Van den Biggelaar kunnen aanrichten. Verder is het zo dat door het jarenlange achterstallige onderhoud aan de houtwal en knotwilgen, er een situatie is ontstaan die steeds gevaarlijker wordt en steeds moeilijker beheerst kan worden. Door thans het juiste onderhoud te plegen en bomen te snoeien wordt de houtwal behouden als fraai landschapselement en kan weer jarenlang daartoe dienen. Dit onderhoud kan niet langer worden uitgesteld en ook daarin is de spoedeisendheid gegeven.

Bewijsaanbod:

17. Met het overleggen van de rapportage van het bomenbedrijf en de foto's heeft Van den Biggelaar voldoende aangetoond dat er alle noodzaak bestaat de gevraagde maatregelen te treffen. Wanneer de kortgedingrechter besluit een descente te doen plaatsvinden, dan is Van den Biggelaar uiteraard bereid te allen tijde daaraan de gewenste medewerking te verlenen. Ook de heer Peters van eerder genoemd bomenbedrijf kan dan uitgenodigd worden om uitleg te geven en aan te geven welke werkzaamheden verricht moeten worden.

MET CONCLUSIE:

Dat het de Voorzieningenrechter in kort geding moge behagen, bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

PRIMAIR:

Van Rooij te bevelen om binnen drie weken na betekening van het in deze te wijze vonnis, de hierboven bedoelde populier te vellen, de door tondelzwammen aangetaste, en de geheel scheef (en boven het perceel van Van den Biggelaar) staande, bomen in de houtwal te vellen, de overhangende takken van bomen in de houtwal te verwijderen en verwijderd te houden en de rij knotwilgen te verwijderen, alles op een wijze zoals door de boomdeskudige gegeven advies, zulks onder verbeurte van een dwangsom van € 500,- per dag aan Van den Biggelaar voor iedere dag dat Van Rooij daarmee in gebreke blijft, met een maximum van € 10.000,-;

en:

Voor het geval Van Rooij geen gevolg geeft aan dit gevorderde bevel, Van den Biggelaar toestemming te verlenen om eigenmachtig, door inschakeling van de boomdeskudige, de hierboven bedoelde populier te vellen, de door tondelzwammen aangetaste en de geheel scheef (en boven het perceel van Van den Biggelaar) staande bomen in de houtwal te vellen, de overhangende takken van bomen in de houtwal te verwijderen en verwijderd te houden en de rij knotwilgen te verwijderen, alles op een wijze zoals door de boomdeskudige gegeven advies, met veroordeling van Van Rooij in de in dat geval te maken kosten in redelijkheid vast te stellen op een bedrag van € 3.500,-;

SUBSIDIAR:

Elke andere voorlopige voorziening te treffen die de Voorzieningenrechter in goede justitie passend acht en die recht doet aan de belangen van eisers;

PRIMAIR EN SUBSIDIAR:

Van Rooij te veroordelen om binnen 14 dagen na de betekening van dit vonnis de kosten van het geding aan Van den Biggelaar te betalen en daarbij tevens te bepalen dat Van Rooij bij gebreke van tijdige betaling de wettelijke rente over deze proceskosten verschuldigd is;

De kosten dezes zijn voor mij, deurwaarder € 92,82 incl BTW
Verschotten GBA € 3,94 incl BTW
Totaal € 96,76 incl BTW

w.g. & v.a.

P.M.M. Quaedvliag

De kosten van dit exploit zijn verhoogd met 21%, daar mijn opdrachtgever de hem in rekening gebrachte omzetbelasting niet op grond van de Wet op de Omzetbelasting 1968 kan verrekenen en zulks nadrukkelijk verklaart.

De kosten van dit exploit zijn verhoogd met verschotten zoals hierboven aangegeven aangezien deze kosten noodzakelijk waren voor de goede verrichting van de ambtshandeling. Deze kosten zijn gefactureerd door een onderneming t.q. een derde waarin ik, gerechtsdeurwaarder, geen rechtstreeks of minnelijk belang heb.

(t.k.) gerechtsdeurwaarder -

PRODUCTIE 37

GRIFFIE

van de Rechtbank van eerste aanleg te HASSELT

Ontvangen van VAN ROOIJ ADRIANUS>VAN ROOIJ EA/LAK EA

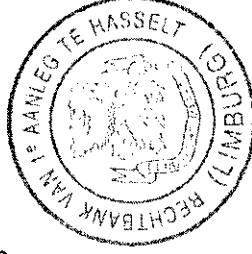
het bedrag van : 500,00 EUR

voor : PRV BPS VAN ROOIJ ADRIANUS EA/LAK EA

Referentie : COR/1680 «PB/1300039»

Kwitantie nr : 5081

Datum : 12/06/2013

STRAFKLACHT MET BURGERLIJKE PARTIJSTELLING

Strafklacht (48 blz.) met producties 1 t/m 29 (totaal: 626 blz.) afgeleverd in twee lichtblauwe ordners

Zonhoven: 12 juni 2013

Aan de Heer Onderzoeksrechter bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt,

Geachte Onderzoeksrechter

1. Van Rooij, Adrianus, Marius, Lambertus, wonende te 3520 Zonhoven, Hazendansweg 36A, en
2. Het Ecologisch Kennis Centrum B.V. met ondernemersnummer: 16090111, gevestigd op het adres 't Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland);

wensen bij deze strafklacht met burgerlijke partijstelling neer te leggen in de zaak gekend onder de nummers:

1. referte FD66.99.2/11 van het federaal parket te Brussel;
2. referte: 1998/PGA/1130-2011/AE23/27 van het parket bij het hof van beroep te Antwerpen;
3. referte: FD30.99.15-12 van het federaal parket te Brussel;
4. Not. Nr. HA.45.F1.7961-12 van het parket te Hasselt;

tegen:

1. Het **LIMBURGS ASSURANTIE EN HYPOTHEEKKANTOOR (L.A.K.)**, voorheen gevestigd op de Tongersesteenweg 187, 3723 Guighoven. Is later opgegaan in **BVBA VANOPPEN INVESTMENT GROUP**.
2. De **BVBA VANOPPEN INVESTMENT GROUP**, met ondernemingsnummer 0406.094.260, waarin het L.A.K. later is opgegaan en waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 3501 Hasselt (Wimmertingen), Smetstraat 16,
3. Mevrouw **MARTENS Christiane**, Tongersesteenweg 187, 3723 Guighoven, gewezen zaakvoerder van het **LIMBURGS ASSURANTIE EN HYPOTHEEKKANTOOR (L.A.K.)**, Tongersesteenweg 187, 3723 Guighoven.
4. De Heer **VANOPPEN Stephan**, gewezen zaakvoerder van de BVBA VANOPPEN INVESTMENT GROUP, wonende te 3501 Hasselt (Wimmertingen), Smetstraat 16,
5. Mevrouw **BOELEN Annick**, actueel zaakvoerder van de BVBA VANOPPEN INVESTMENT GROUP, wonende te 3501 Hasselt (Wimmertingen), Smetstraat 16,
6. Voormalig burgemeester **H. Philtjens**, de schepenen **F. Libotte**, **W. Claes** en **G. Nijs** en secretaris **Etienne Scherman** van de gemeente Kortesseem (**H. Philtjens**, en **W. Claes** zijn thans nog raadslid in de gemeente Kortesseem).
7. Huidig burgemeester, schepenen en secretaris van Kortesseem, zijnde: **Tom Thijssen**, **Luc Dullaers**, **Ernest Eckelmans**, **Camille Cuyx**, **Peter Valkeneers**, **Ria Reweghs-Steegmans** en **Caroline Penders**.
8. **Elke VERHEYDEN** (gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur), **Kristiaan VANDERBIEZEN** (gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur) en **Gina VANBRABANT** (plv. gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor het Grondgebied van het Vlaamse Gewest).
9. **Robert PALMANS**, beëdigd landmeter, Kruislaan 58, B3700 te Tongeren.

10. Burgemeester **Johny De Raeve**, gemeentesecretaris **Bart Telen** en wnd. gemeentesecretaris **Marie-Claire Hulsmans** van de Gemeente Zonhoven;
11. **Ellen De Wolf**, werkzaam als attaché voor Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, bij Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B, 100 Brussel;
12. Burgemeester **Peter Maas**, de wethouders **Cees van Rossum**, **René Dekkers** en **Jeanne Hendriks-van Kemenade**, huidig secretaris **Peet van de Loo**, huidig ambtenaar **G. Veldmeijer** als ook voormalig wethouder **Henriëtte van den Berk van den Laar**, voormalig burgemeester **Piet Schriek**, voormalig secretarissen **Freek Compagne** en **John Jorritsma** van de gemeente Sint-Oedenrode in Nederland;
13. **Mies van de Biggelaar**, wonend op het adres 't Achterom 5a, 5491 XD, te Sint-Oedenrode in Nederland en zijn zoon **Robert van den Biggelaar** vanwege het aanrichten van vernielingen, het laten uitgaan van bedreigingen en plegen van pogingen tot doodslag op A.M.L. van Rooij en zijn moeder J.M. van Rooij van der Heijden;
14. **Erik van Aarle**, directeur van Van Aarle Houtbedrijf B.V., Ollandseweg 159, 5491 XB, te Sint-Oedenrode als ook voormalig directeurs **Ad en Leo van Aarle** van Gebr. van Aarle B.V. dat is gevestigd op Ollandseweg 159, 5491 XB, te Sint-Oedenrode, vanwege het in werking hebben en houden van een houtimpregneerbedrijf zonder de vereiste vergunningen in strijd met het ter plaatse geldende bestemmingsplan buitengebied en vanwege het verontreinigen van de grondeigendommen (6,5 ha) van A.M.L. van Rooij met onder meer valselijk geëtiketteerd uiterst kankerverwekkend arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI) op zijn voormalige woonadres 't Achterom 9-9a, 5491 XD Sint-Oedenrode in Nederland;
15. **F.M. Van Hoek** en **A.M.E. Kneepkens**, Hoevensestraat 11 te 5262 LN, Vught in Nederland als ook hun paardenadvocaat **mr. S.A. Wensing**, Parallelweg 45, 7741 KA Coevorden, als ook **Menno van der Donk** medewerker bij de rechtbank Oost-Brabant, als ook **Mw. C. Kooistra** verantwoordelijk beheerder van dossiernummer: 241200494/COR/cor, werkzaam voor Groenewegen en Partners, Amerikaweg 2, postbus 469, 9400 AL, Assen in Nederland;
16. Medisch Milieukundig arts **Henk Jans** p/a B GMV / GGD'en Brabant-Zeeland, Postbus 3166, 5203 DD Den Bosch;
17. Voormalig directeur **Roel Fonville**, voormalig plantmanager **Jan Oerlemans**, voormalig HRM manager **Patrick Wertelaers**, voormalig OR vertegenwoordiger **Ferry Rondeel**, huidig advocaat **Dries Duynstee** van Philips Medical Systems Nederland B.V., VEENPLUIS 4-6 5684 PC Best in Nederland, als ook hun ingeschakelde advocaat **mr. A.A.B. Gaalman**, werkzaam voor AK, Flight Forum 1, 5657 DA Eindhoven;
18. De **opvolger van** de door Philips Medical Systems Nederland B.V. ingehuurd reeds overleden **bedrijfsarts Harry Mol** werkzaam voor Achmea Vitale, die A.M.L. van Rooij om "*corporate crime redenen*" vanaf 24 september 2007 voor de rest van zijn leven voor 100% arbeidsongeschikt heeft verklaard, zonder tussenkomst van zijn huisarts en/of psychiater, buiten zijn andere parttime werkgever Van Rooij Holding B.V. om in strijd met de door A.M.L. van Rooij met Philips Medical Systems Nederland B.V. ondertekende arbeidsovereenkomst en Philips CAO.
19. Huidig algemeen directeur **F.A.J. Kraakman** en bedrijfsjurist **Toon Spaninks**, werkzaam voor IAK Verzekeringen B.V., postbus 90165, 5600 RV Eindhoven;
20. Voor overig betrokken personen, organisaties en instanties, lees de hieronder bijgevoegde feitelijke onderbouwing Deel 1 t/m Deel 3.

PRODUCTIE 38

Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Directoraat-Generaal Milieubeheer
Postbus 450, 2260 MB Lelidachendam
Telefoon (070) 317 41 74, telex 32362 vrom nl
Facsimile (070) 317 48 31
fax: (070) 3174537
direct: 3 174066

14. 316 418

W. J. M. Pasveer

b257a.8/Pv-0
DIRECTORAAT-GENERAAL MILIEUBEHEER

hoofddirectie Ketenbeheer
en Milieuzorg
directie Industrie, Bouw,
Producten, Consumenten
Afdeling Industrie en Overige Bedrijfstakken

Aan u verzendlijst

Uw kenmerk

Uw brief van

Kenmerk

Datum

JHP

20 mei 1992

Onderwerp

circulaire betreffende werkprogramma milieumaatregelen bij houtimpregneerbedrijven

1. Hierbij doe ik u een afschrift toekomen van de circulaire die op 20 mei 1992 door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is gezonden aan alle besturen en gemeenten waar een houtimpregneerbedrijf is gevestigd.

Uitvoering van de in deze circulaire beschreven maatregelen zal leiden tot een milieuhygiënisch aanvaardbare werkmethode bij de betrokken bedrijven.

De circulaire is te beschouwen als een produkt van het beleid ter realisatie van een specifiek onderdeel van de reductiedoelstellingen voor de doelgroep industrie.

Voor de duidelijkheid merk ik op dat in deze circulaire geen uitspraken worden gedaan over de milieu-aspecten van verduurzaam hout in de gebruiks- of afvalfase.

het afdelingshoofd van de afdeling
Industrie en Overige Bedrijfstakken,

[Handwritten signature]
Dirk C.M. Meens

Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Directoraat-Generaal Milieubeheer

Postbus 450, 2260 MB Leidschendam
Telefoon (070)-317 41 74, telex 32362 vrom nl
Facsimile (070) 317 48 31
fax.: (070) 317 45 37
direct: 3 174066

INGEKOMEN 11 APR 1992

Amg

Inboeken
bij RO is w4

CIRVINTA-0

hoofddirectie Ketenbeheer
en Milieuzorg
directie Industrie, Bouw,
Produkten, Consumenten
Afdeling Industrie en Overige Bedrijfstakken

Aan betrokken besturen van de Gemeenten

Uw kenmerk

Uw brief van

Kenmerk

Datum

IBP 03392001

mei 1992

Onderwerp

CIRCULAIRE betreffende werkprogramma milieumaatregelen bij houtimpregneerbedrijven

Doelstelling: bekendmaking van beleid
Juridische grondslag: geen
Relatie met andere circulaire: geen
Gaaf in per: heden
Geldig tot: 1 januari 1996

RO/MIL

-1.777.1

92.42

Inleiding

Sinds begin jaren '80 is duidelijk geworden dat in een belangrijk aantal bedrijven waar hout wordt geïmpregneerd relatief grote milieuproblemen bestaan. Structurele emissies van onder andere prioritare stoffen en koolwaterstoffen naar lucht, water en bodem inclusief grondwater vinden plaats.

Dit is aan de hand van diverse onderzoeken en een oriënterende bedrijfstakstudie die het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, gezamenlijk met het Ministerie van Economische Zaken heeft laten uitvoeren, vastgesteld.

Tevens is in 1986 een systematische handhavingsactie door de Regionale Inspecties Milieuhygiëne uitgevoerd onder de naam "Houtverduurzamingslag".

Ook uit de resultaten van deze actie is de ernst van de milieuproblemen binnen de sector gebleken.

Een en ander is aanleiding geweest om overleg te voeren met de Vereniging van Houtimpregneerinstallaties in Nederland (VHN) over het milieuhygiënisch op orde brengen van de houtimpregneerindustrie. Bij het overleg zijn tevens vertegenwoordigers van de waterkwaliteitsbeheerders, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en het Ministerie van Economische Zaken betrokken.

In overleg met bovengenoemde gesprekspartners is een integraal pakket milieuvoorschriften ontwikkeld voor de houtimpregneerbedrijven die gebruik maken van de "vacuüm-drukmethode". Tevens is in overleg een werkprogramma opgesteld. De bij de VHN aangesloten houtimpregneerbedrijven zullen de hierin opgenomen prioriteitstelling en fasering hanteren bij de invoering van de in de milieuvoorschriften beschreven maatregelen.

Bevoegde gezagen kunnen de milieuvoorschriften gebruiken bij het aanpassen van hinderwetvergunningen voor bedrijven in deze sector.

Met deze milieuvoorschriften wordt beoogd de milieubelasting ten gevolge van procesvoering en opslagactiviteiten op de bedrijfslocatie zoveel mogelijk te beperken.

Invoering van de in de milieuvoorschriften beschreven maatregelen in de bedrijven zal leiden tot een milieuhygiënisch aanvaardbare werkmethode.

- ./ De milieuvoorschriften zijn opgenomen in bijlage 1, getiteld "milieuvoorschriften voor houtimpregneerbedrijven".

Samenhang doelgroepenbeleid

In het kader van de uitvoering van het Nationale Milieubeleidsplan en het NMP-plus wordt met bepaalde doelgroepen, waaronder de industrie, overleg gevoerd over de milieutaakstellingen voor de bedrijfstakken die vallen binnen de doelgroep. In het kader van dit doelgroepenbeleid worden afspraken gemaakt over de uitwerking en implementatie van integrale milieutaakstellingen.

Deze circulaire is te beschouwen als een beleidsproduct ter realisatie van een specifiek onderdeel van de milieutaakstellingen voor de doelgroep industrie en heeft het karakter van een implementatieplan voor een homogene bedrijfstak als bedoeld in de notitie "Implementatie milieubeleid doelgroep industrie", die in september 1991 is toegezonden aan de Tweede Kamer (Kamerstukken II, 1991-1992, 21 137, nr. 103). Omdat het overleg over de milieuproblematiek bij houtimpregneerbedrijven reeds enkele jaren geleden is gestart, is niet het volledige traject van intentieverklaring tot implementatieplan als in bovengenoemde notitie is omschreven, gevolgd. Elementen zoals het opstellen van een intentieverklaring met daarin opgenomen de integrale milieutaakstelling zijn achterwege gelaten.

In de tweede helft van 1992 zal het beleidsstandpunt PAK (polycyclische aromatische koolwaterstoffen) aan de Tweede Kamer worden aangeboden. In dat beleidsstandpunt zal worden aangegeven wat het beleid aangaande bronnen van PAK zal zijn. Verwacht wordt, dat de emissie van PAK door gecreosoteerd hout in de waterbouw sterk terug gedrongen moet worden. Het beleidsstandpunt zal aangaande technische maatregelen voor wat betreft emissies vanuit de inrichtingen die tot deze bedrijfstak behoren, aansluiten bij onderhavige circulaire.

Typering van de impregneersector

De impregneersector waarop deze voorschriften betrekking hebben, bestaat uit circa 35 bedrijven die hout verduurzamen volgens het vacuüm-druk procedé. De meest gebruikte verduurzamingsmiddelen zijn creosootolie en oplossingen van koper-chroomzouten en koper-chroom-arseenzouten. Slechts een klein

- aantal bedrijven past beide categorieën van middelen toe.
- ./ In bijlage 2 bij deze circulaire zijn alle bij het departement bekende impregneerbedrijven opgesomd. De beschreven maatregelen alsmede de in deze circulaire beschreven afspraken die ten aanzien van de implementatie van de maatregelen zijn gemaakt, zijn zowel op bestaande als op nieuwe inrichtingen van toepassing.

Karakter van de in de voorschriften beschreven milieumaatregelen

De primaire doelstelling van de in de voorschriften beschreven maatregelen is het realiseren van een milieuhygiënisch verantwoorde bedrijfsvoering. De voorschriften zijn toegespitst op de milieuproblematiek ten gevolge van houtverduurzamingsactiviteiten, behoudens de hiermee samenhangende geur- en geluidemissies. De aanpak van geur- en geluidemissies moet op individueel bedrijfsniveau plaatsvinden. Voorschriften met betrekking tot algemeen voorkomende activiteiten zoals machinale houtbewerking, ondergrondse opslagtanks en stookinstallaties, zijn eveneens niet in bijlage 1 opgenomen. Ook het beperken van de emissies van vluchtige koolwaterstoffen maakt vooralsnog geen onderdeel uit van de in de voorschriften beschreven milieumaatregelen. Reductiemogelijkheden van de emissies van vluchtige organische koolwaterstoffen bij creosoteerbedrijven worden thans in het kader van het project KWS-2000 onderzocht. Het voor dit project ontwikkelde reductieplan is gebaseerd op het gebruik van gemodificeerde creosootolie. Een emissiereductie van ten minste 70% voor de bedrijfstak is haalbaar. Indien blijkt dat door het toepassen van deze gemodificeerde olie de KWS-2000-doelstellingen kunnen worden gehaald, zal dit via het toelatingsbeleid van de Bestrijdingsmiddelenwet worden gereguleerd. Afsproken is dat de VHN begin 1992 een plan van aanpak indient bij het Ministerie van VROM, waarin wordt aangegeven op welke wijze de omschakeling zal plaatsvinden in de betrokken bedrijven. Indien dit plan onvoldoende zekerheid geeft omtrent het tijdig realiseren van de afgesproken reductiedoelstellingen, zijn procesmaatregelen noodzakelijk. Indien zulks blijkt zal er een aanvulling volgen op de in bijlage 1 opgenomen milieuvoorschriften, waarin dergelijke maatregelen dan zullen worden beschreven. Invoering van het gebruik van gemodificeerde olie, dan wel het realiseren van de noodzakelijke procesmaatregelen teneinde de KWS-2000-doelstellingen te halen, moet uiterlijk 1 januari 1994 hebben plaatsgevonden. Dit tijdstip valt samen met het tijdstip waarop aan de uitloognomering, gebaseerd op de thans bekende, best bestaande technologie, moet zijn voldaan (zie het hierna volgende).

De maatregelen uit bijlage I hebben met name betrekking op de bescherming van de bodem, waarbij onderscheid is gemaakt tussen procesomgeving en opslagomgeving. Onder procesomgeving wordt in dit verband verstaan het afgebakende gebied waar handelingen met betrekking tot de verduurzaming van hout plaatsvinden, zoals het impregneren en nabehandelen, het aanmaken en opslaan van verduurzamingsmiddelen en het manipuleren van hout direct voor of na het impregneren of nabehandelen. Ten aanzien van de procesomgeving moeten aanpassingen van procestechnologische aard worden getroffen, alsmede moeten definitieve vloeistofdichte voorzieningen worden getroffen om bodemverontreiniging te voorkomen. Onder de opslagomgeving wordt verstaan het afgebakende gebied waar geïmpregneerd hout wordt

opgeslagen nadat dit de procesomgeving heeft verlaten.

Ten aanzien van het voorkomen van bodemverontreiniging in de opslagomgeving, dat wil zeggen de opslagterreinen voor geïmpregneerd hout, zijn normen met betrekking tot het uitlooggedrag van geïmpregneerd hout ontwikkeld.

Ten aanzien van deze uitloognormering, gebaseerd op het TNO-onderzoek "Evaluatie van onderzoek naar de uitloogkarakteristiek van verduurzaamd hout" (TNO-rapport B-91-0082), is in de milieuvoorschriften de volgende fasering vastgelegd:

- a. met ingang van 31 december 1992 moet aan een voorlopige norm zijn voldaan die in principe kan worden bereikt door optimalisatie van conventionele technologie;
- b. met ingang van 31 december 1993 geldt een norm die is gebaseerd op de thans bekende, best bestaande technologie; maatregelen moeten in samenhang met verbetering van impregneermiddelen worden uitgevoerd.

Het is de bedoeling dat deze normen op korte termijn worden vastgelegd in een zogenaamde uitgebreide KOMO-kwaliteitsverklaring voor verduurzaamd hout en uiteindelijk onderdeel zullen uitmaken van een door de bedrijfstak te ontwikkelen milieu- en kwaliteitsborgingsregeling.

De uitloognormering doet géén uitspraak over de effecten van geïmpregneerd hout in de gebruiksfase. Tevens moet worden opgemerkt dat indien in een inrichting op een andere wijze dan in bijlage 1 is omschreven, aantoonbaar een even hoog niveau van milieubescherming wordt bereikt, dit eveneens acceptabel is.

Indien de bedrijfsvoering zodanig is aangepast dat aan bovengenoemde uitloognormen wordt voldaan, is een aanzienlijke uitloogreductie en daardoor een vermindering van de belasting van de bodem van opslagterrein en het oppervlaktewater gerealiseerd. De resterende uitlooging is echter zodanig dat bodembeschermende maatregelen voor het opslagterrein noodzakelijk blijven. Voor wat betreft deze bodemverontreinigingsproblematiek van de opslagterreinen is voor deze bedrijfstak een specifieke aanpak gekozen, mede in verband met de samenhang met de mogelijk noodzakelijke bodemsanering binnen de bedrijfstak.

Voor nieuwe activiteiten op een niet verontreinigde lokatie zijn de consequenties van de afspraken met de gesprekspartners het meest eenduidig: in de te verlenen hinderwetvergunning dient onverkort te worden vastgehouden aan het aanbrengen van een vloeistofdichte verharding op het opslagterrein.

Afstemming met de BSB-operatie

De aanpak van bestaande activiteiten vergt aandacht vanwege de relatie met de BSB-operatie (Bodemsanering in gebruik zijnde bedrijfsterreinen), die uitgaat van vrijwillige bodemsanering door bedrijven in eigen beheer.

Onlangs heeft de Vereniging van Nederlandse Gemeenten in overleg met het Ministerie van VROM een brochure over de BSB-operatie verspreid. In deze brochure is vooral aandacht besteed aan de noodzaak van afstemming tussen het BSB-onderzoek en het nulonderzoek van de hinderwetvergunning. In de begeleidende VNG-circulaire van november 1991, nr. 91/174, is er terecht op gewezen, dat dit niet het enige punt van afstemming betreft: 'Indien een gemeente bij het verlenen van een revisievergunning of het

aanscherpen van voorschriften nulonderzoek en bodembeschermende maatregelen eist, zoals het aanbrengen van een vloeistofdichte verharding, dan vormt - voor zover het een reeds verontreinigd terrein betreft - de volgorde tussen sanering en het aanbrengen van de voorziening een punt van aandacht bij de handhaving. Het criterium milieu-urgentie speelt dan een belangrijke rol. In ieder geval kan het niet zo zijn, dat in dit soort situaties nulonderzoek en het treffen van maatregelen worden uitgesteld, als het risico aanwezig is, dat zonder maatregelen de bodemverontreiniging toeneemt'.

Dit standpunt is ook in lijn met het kabinetsstandpunt inzake het eindrapport Commissie BSB (brief 26-11-1991, kenmerk DWB/13991014 aan de Tweede Kamer).

In alle bestaande gevallen duldt het nulonderzoek geen uitstel en dient dit nulonderzoek voldoende uitsluitel te geven over de vraag, of het betreffende terrein is verontreinigd of niet (een nulonderzoek gebaseerd op NVN 5740 ligt hierbij voor de hand). Vervolgens dient regelmatig te worden onderzocht of de verontreiniging van grond en grondwater ten opzichte van de nulsituatie niet toeneemt.

De aanpak ten aanzien van bestaande houtimpregneerinstallaties heeft betrekking op zowel de procesomgeving als de opslagterreinen.

Bij bestaande installaties kan onderscheid gemaakt worden tussen bedrijven waar nog geen vloeistofdichte voorzieningen zijn getroffen in de procesomgeving en bedrijven waar deze voorzieningen reeds zijn aangebracht.

Voor bedrijven waar nog geen vloeistofdichte voorzieningen in de procesomgeving getroffen zijn, geldt dat deze voorzieningen vóór 31 december 1993 moeten zijn gerealiseerd en dat daaraan voorafgaand eventueel bestaande bodemverontreiniging moet zijn gesaneerd. Deze bodemsanering dient plaats te vinden op basis van een door de provincie goedgekeurd saneringsplan.

Dit plan bevat onder andere de technische en de milieuhygiënische uitwerking van de voorgestane saneringswijze voor het betreffende geval van bodemverontreiniging. Tevens wordt de tijdsplanning van de uitvoering van de sanering aangegeven en indien van toepassing de wijze waarop tijdelijke beveiligingsmaatregelen of nazorg wordt uitgevoerd. Voorafgaand aan het saneringsplan dient een oriënterend en een nader bodemonderzoek te worden uitgevoerd waarmee onder andere aard en omvang van de verontreiniging voor het hele geval wordt vastgelegd. Voorts dient een saneringsonderzoek te zijn afgerond. Deze onderzoeken zijn omschreven in de Leidraad bodembescherming. Ook wijzigingen en aanvullingen zijn automatisch op onderhavige circulaire van toepassing.

Hierbij dient met het volgende rekening te worden gehouden. Het saneringsgeval laat zich wat het saneringsdoel betreft niet scheiden in een procesomgevingsdeel respectievelijk opslagomgevingsdeel. Het geval bestaat uit het geheel van grondgebieden die ò in technische zin ò in organisatorische ò in ruimtelijke zin met elkaar samenhangen vanwege de zich daarop bevindende verontreiniging, de zich daarop voordoende oorzaak of de gevolgen daarvan.

Bij de afbakening en de besluitvorming over de wijze van saneren van de verontreiniging van een geval van bodemverontreiniging zijn de indeling van het terrein en de terreingrenzen niet maatgevend. Bij de uitvoering van de sanering kan echter desgewenst wel een fasering worden overwogen, waarbij de eerste fase de sanering van de verontreiniging van de procesomgeving behelst en in de tweede fase de sanering

van de opslagomgeving ter hand wordt genomen. Hierbij dienen dan wel in de opslagomgeving tijdelijke bodembeschermende maatregelen te worden getroffen als onderstaand omschreven. Uiteindelijk dient de gehele sanering te zijn afgerond binnen de termijnen zoals overeengekomen in de BSB-operatie.

Tijdelijke bodembeschermende maatregelen als in voorgaande alinea bedoeld, moeten worden onderscheiden in tijdelijke beveiligingsmaatregelen enerzijds en tijdelijke preventieve voorzieningen anderzijds. Tijdelijke beveiligingsmaatregelen zijn gericht op het tegengaan van de verspreiding van verontreiniging en de schadelijke gevolgen daarvan op zodanige wijze dat de verontreiniging van de omgeving wordt geïsoleerd. Deze voorlopige maatregelen mogen de definitieve sanering niet in de weg staan. Met de provincie moet overeenstemming worden bereikt over de wijze waarop dergelijke tijdelijke beveiligingsmaatregelen in afwachting van de sanering worden getroffen.

Tijdelijke preventieve voorzieningen hebben een ander doel, namelijk het tegengaan van nieuwe verontreinigingen in de periode tot aan het aanbrengen van definitieve bodembeschermende voorzieningen aansluitend op de bodemsanering.

Met deze tijdelijke maatregelen kan de situatie tot aan de definitieve sanering worden beheerst. Tijdelijke beveiligingsmaatregelen en tijdelijke preventieve voorzieningen zullen op elkaar moeten worden afgestemd. De afspraken die in deze circulaire ten aanzien het treffen van tijdelijke beveiligingsmaatregelen zijn genoemd impliceren uiteraard niet dat aansprakelijkheid voor het bedrijf met betrekking tot eventueel groter wordende bodemsaneringskosten komt te vervallen.

Bedrijven waar reeds vloeistofdichte voorzieningen in de procesomgeving zijn getroffen, vallen ten aanzien van de aanpak van eventuele bodemverontreiniging in zowel de proces- als de opslagomgeving geheel binnen de BSB-operatie. De aandacht zal zich hierbij met name richten op de bodembeschermende voorzieningen op de opslagterreinen en de afstemming van het aanbrengen hiervan met het treffen van saneringsmaatregelen in het kader van de BSB-operatie.

Na overleg met de gesprekspartners geldt bij bestaande bedrijven de volgende lijn voor wat betreft preventieve voorzieningen op opslagterreinen:

1. Is er sprake van een niet verontreinigd terrein dan moet een vloeistofdichte verharding van de opslagterreinen worden gerealiseerd.
2. Is er sprake van een verontreinigd opslagterrein, dan wordt het verantwoord geacht, dat met het treffen van een definitieve vloeistofdichte verharding wordt gewacht totdat volgens de BSB-planning oriënterend onderzoek, nader onderzoek en saneringsonderzoek is uitgevoerd, over het saneringsplan met de provincie overeenstemming is bereikt en de bodemsanering is voltooid of totdat is vastgesteld, dat een sanering niet noodzakelijk is, mits:
 - * een tijdelijke preventieve voorziening is of wordt getroffen, bijvoorbeeld in de vorm van een klinkerbestrating, en
 - * in afwachting van de sanering tijdelijke beveiligingsmaatregelen zijn getroffen indien overleg met de provincie zulks noodzakelijk maakt.
3. Indien de gemeente in een bestaande situatie op een niet verontreinigd terrein een klinkerbestrating aantreft, kan deze klinkerbestrating vooralsnog worden gehandhaafd als een aanvaardbare

bodembeschermende maatregel, met dien verstande, dat het bedrijf regelmatig moet onderzoeken of er geen verontreiniging van grond en grondwater optreedt. Bij het constateren van een bodemverontreiniging dient deze te worden gesaneerd en dient na de sanering alsnog een vloeistofdicke verharding te worden aangebracht.

In dit verband dient te worden opgemerkt dat bij doorvoering van de eerder aangegeven optimalisatie van het impregneringsproces, het wellicht mogelijk is dat op langere termijn een klinkerbestrating als een voldoende bodembeschermende maatregel beschouwd kan worden als blijkt dat bij de opslag geen emissies naar de onderliggende bodem meer plaatsvinden.

Een uitspraak hierover op grond van ervaringsgegevens kan niet eerder dan ten tijde van evaluatie van onderhavige circulaire in de periode na 1996 worden verwacht.

Ten aanzien van de aanpak van bodemverontreiniging dient ten laatste te worden opgemerkt dat in het algemeen geldt dat indien na uitvoering van de sanering van het geval van bodemverontreiniging (bijvoorbeeld naar aanleiding van het periodiek uit te voeren grondwateronderzoek) blijkt dat opnieuw bodemverontreiniging is ontstaan (zowel bij proces als opslagomgeving), deze verontreiniging ongeacht de ernst ervan krachtens de Wet bodembescherming onverwijld dient te worden weggenomen. Desgewenst dienen de bodembeschermende maatregelen te worden aangepast.

Lozingsproblematiek

Voor de lozing van zowel proceswater als van hemelwater afkomstig van opslagterreinen voor geïmpregneerd hout op de riolering of het oppervlaktewater is een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO) vereist.

Voor de lozing van proceswater is in 1986 een rapport van de coördinatiecommissie uitvoering Wet verontreiniging oppervlaktewateren (CUWVO) uitgebracht, getiteld "aanbevelingen met betrekking tot de interne sanering van lozingen afkomstig van houtimpregneerbedrijven".

Begin 1992 zal tevens een CUWVO-rapport verschijnen waarin aanbevelingen met betrekking tot lozing van verontreinigd hemelwater van het opslagterrein voor geïmpregneerd hout zijn opgenomen.

Het is van groot belang dat de aanpak van de lozingsproblematiek wordt geïntegreerd in de aanpak met betrekking tot lucht- en bodemproblemen. De milieuvoorschriften zijn opgesteld in overleg met het Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling (RIZA). De voorgestelde maatregelen betekenen een belangrijke emissiereductie voor de lozing van stoffen naar de riolering en het oppervlaktewater. In de meeste gevallen zal vroegtijdig overleg met de waterkwaliteitsbeheerder noodzakelijk blijven.

Samenhang met Besluit risico's zware ongevallen Hinderwet

Het Besluit risico's zware ongevallen Hinderwet (Stb. 1988, 432) bepaalt dat indien in een inrichting meer dan 500 kg arseenpentoxide, arseen(V)zuur en/of zouten hiervan worden "gebezigd", door of in opdracht van het bedrijf een extern veiligheidsrapport (EVR) dient te worden opgesteld.

Tijdens het overleg met de bedrijfstak is afgesproken dat de bedrijfstak een algemeen voor de bedrijfstak toepasbaar model van een dergelijk extern veiligheidsrapport op zal stellen, welke, na toetsing door het Ministerie van VROM, kan worden gebruikt voor de inrichtingen die onder bovengenoemde verplichting vallen. Dit rapport moet tezamen met de vergunningaanvraag ingevolge de Hinderwet, doch uiterlijk 1 januari 1993 aan het bevoegd gezag worden overgelegd.

Bedrijven, waarin minder dan de genoemde 500 kg aanwezig zal zijn, moeten dit nadrukkelijk in een vergunningaanvraag opnemen. Bedrijven waarin ingevolge de hiervoor reeds eerder verleende vergunning meer dan 500 kg aanwezig mag zijn, maar waarin in de praktijk minder dan die hoeveelheid aanwezig is, kunnen dit middels een kennisgeving ex artikel 1a van het Hinderbesluit bij het bevoegd gezag melden. In die bedrijven mag dan ten hoogste de in de kennisgeving aangegeven hoeveelheid aanwezig zijn. In gevallen waarin overeenkomstig de vergunning dan wel de kennisgeving minder dan 500 kg in de inrichting aanwezig mag zijn, behoeft geen extern veiligheidsrapport te worden opgesteld.

Samenhang met de Bestrijdingsmiddelenwet 1962

De "milieuvoorschriften houtimpregneerbedrijven" hebben betrekking op de houtimpregneerinrichting en de daarbij behorende opslag van verduurzaamd hout. Voorschriften, welke ook de risico's van verduurzaamd hout in de gebruiks- en afvalfase in beschouwing nemen, zijn gegeven op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962. Op grond van deze wet worden eisen gesteld ten aanzien van de aard en samenstelling van de toegelaten houtverduurzamingsmiddelen in combinatie met toegelaten toepassingsgebieden (weg- en waterbouw, geveltimmerwerk en dergelijke) en verduurzamingsmethoden.

Omdat realisatie van de uitloognormering mede afhankelijk is van wijzigingen in de samenstelling van impregneermiddelen, zal het toelatingsbeleid hierop worden afgestemd. Nieuwe middelen zullen tijdig worden toegelaten en de toelatingen van verouderde middelen zullen tijdig worden ingetrokken.

Effekt van de in de voorschriften beschreven maatregelen

Er bestaat slechts beperkt inzicht in de mate van uitloging van geïmpregneerd hout zoals die plaatsvond in de periode omstreeks 1985. De op basis van bovenstaande normering te realiseren reductie in deze uitloging ten opzichte van 1985 is dan ook slechts indicatief aan te geven en ligt in de orde van grootte van 80% bij het op 31 december 1992 te bereiken niveau en 90% bij het 31 december 1993 te realiseren niveau.

Afstromend regenwater zal eveneens minder verontreinigd zijn.

Invoering van de in de milieuvoorschriften geschetste maatregelen heeft de volgende neveneffecten:

- afstromend regenwater zal in mindere mate verontreinigd zijn;
- in samenhang met de aanpak die in het project KWS-2000 wordt voorgestaan, zal, bij het gebruik van creosootolie als impregneermiddel, door modificatie van de olie naar verwachting een belangrijke reductie van circa 70% van de emissie van vluchtige koolwaterstoffen worden bereikt;
- realisatie van de KWS 2000-doelstellingen heeft naar verwachting een positief effect op de geuremissie; beoordeling van de aanvaardbaarheid van deze emissie op individueel niveau blijft echter noodzakelijk.

Relatie met andere sectoren binnen de houtverduurzaming

Bekend is dat bij een groot aantal bedrijven van uiteenlopend karakter langdurig opslag van geïmpregneerd hout plaatsvindt. Te denken valt aan tuincentra en houthandelaren. Er moet naar worden gestreefd dat het opgeslagen hout is voorzien van een uitgebreide KOMO-kwaliteitsverklaring.

Indien opslag van geïmpregneerd hout zonder KOMO-kwaliteitsverklaring plaatsvindt, moet men kritisch zijn ten aanzien van bodembeschermende maatregelen.

Daarnaast bestaat er een aantal andere impregneermethoden dan de vacuüm-drukmethode. De dompeltechniek is hiervan de bekendste en heeft in het verleden nogal eens aanleiding gegeven tot bodemverontreiniging. In die zin dienen ook bij dompelinstallaties stringente voorschriften van toepassing te zijn. Sedert 1986 wordt door de Hoofdinspectie van de volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu toegezien op de aanwezigheid van een overkapping en een vloeistofdichte vloer bij dompelinstallaties. Ook voor dergelijke installaties is voor wat betreft de procesomgeving, de opslagomgeving en kwaliteitsborging in principe een gelijkwaardig pakket inrichtingsvoorschriften noodzakelijk als voor installaties waar met de vacuümdrukmethode wordt geïmpregneerd.

Afspraken met betrekking tot de implementatie

Over de effectuering van de milieuvoorschriften en de daarbij te hanteren prioriteitsstelling en fasering in de tijd heeft overleg plaatsgevonden met de VHN en andere betrokkenen. Leidend beginsel bij de invoering zal zijn dat de milieuvoorschriften zo spoedig mogelijk verankerd worden in hinderwetvergunningen. Hiertoe is het gewenst dat, gezien het milieuhygiënisch belang van deze milieumaatregelen, in de BUGM-programmering in de in dat kader te stellen prioriteiten zo mogelijk met voorrang aandacht wordt gegeven aan de tot deze bedrijfstak behorende inrichtingen.

Bij de aanpassing van hinderwetvergunningen wordt gelet op de wederzijdse afstemming met de lozingsvergunningen op grond van de WVO.

Door verankering van de milieuvoorschriften in de vergunningen wordt gegarandeerd dat alle bedrijven met gelijke eisen worden geconfronteerd.

De formalisering in het kader van de vergunningen neemt echter niet weg dat ook van de bedrijven een belangrijke eigen inbreng wordt verwacht. Met de bedrijfstak is dan ook overeengekomen dat vóór 1 oktober 1992 alle betrokken bedrijven een bedrijfsmilieuplan aan de vergunningverlener overleggen. In

een dergelijk plan is aangegeven op welke wijze en op welk tijdstip door een bedrijf de milieuvoorschriften zullen worden ingevoerd.

Het bedrijfsmilieuplan moet in goed overleg met het bevoegd gezag worden opgesteld. De vergunningverlener geef zo spoedig mogelijk haar mening over het bedrijfsmilieuplan aan het bedrijf en geeft aan welke onderdelen voorlopig met een melding ingevolge artikel 1a van het Hinderbesluit kunnen worden afgehandeld en voor welke zaken een vergunningprocedure moet worden doorlopen. De plantermijn van het bedrijfsmilieuplan moet in ieder geval tot begin 1995 lopen. In het plan dient ook te worden aangegeven op welke wijze eventueel aanwezige bodemverontreiniging in kaart zal worden gebracht en zal worden aangepakt.

Het bedrijfsmilieuplan kan ook als basis dienen voor aanpassing van de WVO-vergunning. Over het bedrijfsmilieuplan dient daarom ook met de waterkwaliteitsbeheerder te worden overlegd.

Met de bedrijfstak is de volgende prioriteitstelling in de vereiste maatregelen overeengekomen waarbij tevens is aangegeven wanneer deze maatregelen uiterlijk moeten zijn uitgevoerd en in welk hoofdstuk van bijlage 1 deze maatregelen zijn beschreven.

Tijdstip waarop voorziening/maatregel uiterlijk moet zijn gerealiseerd	Voorziening/maatregel met betrekking tot	Hoofdstuk/voor- schrift van bijlage 1 waarin betreffende maatregelen zijn beschreven
1 oktober 1992	indienen bedrijfsmilieuplan en onderzoek nulsituatie grond- en grondwaterkwaliteit	10.1.1 t/m 10.1.3
31 december 1992	impregneerinstallatie	3 (m.u.v. 3.1.3 en 3.2.1)
	impregneerproces	4
	nabehandelingsinstallatie	5 (m.u.v. 5.2)
	eerste niveau max. uitloging	6.2, 7.2
	uitrijspoor	8 (m.u.v. 8.1)
	vacuüm-drukinstallatie	
	(in bedrijfname na 1 januari 1992)	11
	reservoir voor opslag zoutop- lossingen	12
	opslag impregneermiddelen	
	in emballage	14
	tanks voor opslag creosootolie	15
	algemene voorschriften	16

31 december 1993	terrein en wegen	1
	impregneerruimte	2
	vloeistofdichte voorzieningen	
	m.b.t. procesomgeving	3.1.3, 3.2.1, 5.2, 8.1
	tweede niveau max. uitloging	6.3, 7.3
	opslag geïmpregneerd hout	9
	inventarisatie-onderzoek vacuüm- drukinstallatie (in bedrijfsname voor 1 januari 1992)	11.1
	kavelgrootte etc. opgeslagen hout	13
31 december 1994	eerste periodiek onderzoek grond- en grondwaterkwaliteit	10.2, 10.3

Bedrijven die zich onttrekken aan de afspraken die met betrekking tot het bedrijfsmilieuplan zijn gemaakt, zouden door het bevoegd gezag moeten worden geconfronteerd met aanscherping van de hinderwetvergunning, waarbij een fasering achterwege gelaten zou kunnen worden.

Ook indien de uitvoering van het bedrijfsmilieuplan niet verloopt als voorgenomen, zou het bevoegd gezag tot aanscherping van de vergunning, dan wel tot handhaving van de in de vergunning vastgelegde verplichtingen moeten overgaan.

Voor wat betreft de door de bedrijfstak te realiseren KWS-2000-doelstellingen zal ik u zo spoedig mogelijk berichten. Onderzoeksresultaten hieromtrent zullen in de loop van 1992 ter beschikking komen. Op basis van de verkregen resultaten kan worden bepaald in welk tempo de bedrijfstak de doelstellingen moet realiseren en op welke wijze een en ander moet worden geformaliseerd.

Flankerende activiteiten

De bedrijfstak is voornemens de gewenste procesoptimalisatie vast te leggen in een geïntegreerd milieu- en kwaliteitsborgingssysteem. In het verlengde hiervan is momenteel overleg gaande met de bedrijfstak over eventuele subsidieverstrekking voor de ontwikkeling en invoering van een branche-gericht bedrijfsintern milieuzorgsysteem. Overigens maken de houtimpregneerbedrijven deel uit van de groep bedrijven, waarvan wordt verwacht dat in 1995 een bedrijfsintern milieuzorgsysteem is ingevoerd. Tevens is door de bedrijfstak toegezegd dat de nodige inspanningen zullen worden verricht om een verdere reductie van uitloging van impregneermiddelen te realiseren. Het gaat hierbij met name om de milieubelasting in de gebruiksfase van geïmpregneerd hout.

Voorzieningen voor de uitvoering

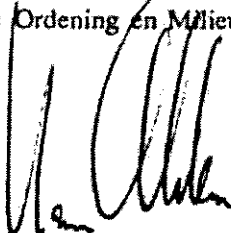
Op korte termijn zullen dezerzijds activiteiten worden gestart gericht op de voorlichting aan de gemeenten die een impregneerbedrijf op hun grondgebied hebben.

Tevens zal het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer het overleg met de bedrijfstak en andere betrokkenen continueren teneinde een breed platform te creëren voor bewaking en afstemming van een geïntegreerde beleidsontwikkeling en -uitvoering. Aandachtspunten voor dit overleg zullen onder meer zijn het produktenbeleid, het toelatingsbeleid van verduurzamingsmiddelen, mede in relatie tot de milieu-kwaliteitsborgingsregeling.

./ Indien u over de inhoud van deze circulaire, dan wel over het bijbehorende voorschriftenpakket vragen of opmerkingen heeft, kunt u zich richten tot het Directoraat-Generaal Milieubeheer van mijn ministerie (de heer P. Pasveer, tel.: 070 - 3174066/4057).

Een afschrift van deze circulaire is verstuurd aan de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, het Interprovinciaal Overleg en de afzonderlijke provincies, de Unie van Waterschappen en de waterkwaliteitsbeheerders, de CUWVO, de Regionale Inspecties Milieuhygiëne, de VHN en alle mij bekende houtimpregneerbedrijven.

De Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

J.G.M. Alders

PRODUCTIE 39

- **Libertarian.nl** - <http://libertarian.nl/wp> -

Aan die 13 MIO kilo Arsenicum en die 30 MIO kilo Chroom VI kan het niet gelegen hebben

Posted By [Hub](#) On januari 19, 2004 @ 12:49 pm In [Alternatieve Energiebronnen](#) | [Comments Disabled](#)

Het begon allemaal met de Strijd voor Het Behoud van het Tropisch Regenwoud. Er was immers een milieuvriendelijk alternatief voorhanden in de vorm van verduurzaamd hout.

Red: Vorige week kondigde Staatssecretaris Van Geel van Milieu aan dat hij een totaalverbod voor geïmpregneerd hout gaat bepleiten bij de Europese Commissie. Hieronder een stukje geschiedenis: een column van Pamela Hemelrijk van oktober 2003...

In het jaar 2000 sloeg de Wereld Gezondheids Organisatie groot alarm: de helft van de bevolking van Bangladesh werd met kanker bedreigd. Oorzaak: de miljoenen waterputten die het welzijnswerk daar in de afgelopen jaren had geslagen. Daardoor werd nu het grondwater op grote schaal als drinkwater gebruikt. En Bengalees grondwater bevat van nature arsenicum. "Bangladesh heeft te kampen met de grootste massavergiftiging uit de geschiedenis", schreef de epidemioloog Allan Smith van de Amerikaanse Berkeley Universiteit in zijn onderzoeksrapport. "Ernstiger dan de rampen in Bhopal en Tsjernobyl".

Hoe het het Bengalese volk sindsdien is vergaan, daarover kon zelfs de Novib (die medeverantwoordelijk is voor het slaan van die fatale waterputten) geen opheldering verschaffen. Verder dan het hier en daar aanbrengen van rode waarschuwingsstickers op hun eigen waterputten zijn ze nog niet gekomen.

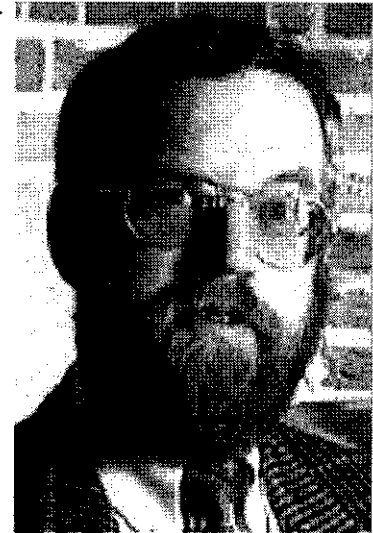
Misschien wordt het tijd dat de WHO zich eens buigt over de situatie in Nederland. Want ook het Nederlandse grondwater bevat thans arsenicum. En de Nederlandse lucht. En niet te vergeten miljoenen Nederlandse schuttingen, schuurtjes, tuinmeubelen, picknicktafels, pergola's en kinderspeeltoestellen. Het rattenverdelgingsmiddel is erin gepompt door de Nederlandse petrochemische industrie, met steun van de Nederlandse overheid. Dit alles uit naam van "een beter milieu". De winst die die dit milieudelict oplevert delen ze samen, de staat der Nederlanden en de petrochemische industrie. Maar daarover later.

Het begon allemaal met de Strijd voor Het Behoud van het Tropisch Regenwoud. Het Nederlandse volk werd derhalve aangespoord om geen tropisch hardhout meer te gebruiken. Er was immers een milieuvriendelijk alternatief voorhanden in de vorm van verduurzaamd hout? Dus verleende het ministerie van VROM in 1992 milieuvergunningen aan een stuk of 35 Nederlandse hout-impregneerbedrijven. De milieubeweging stond er helemaal achter, en de subsidiekraan werd wijd open gezet: wie dat geïmpregneerde hout gebruikte kon tot 75 procent van zijn kosten vergoed krijgen uit de schatkist.

Het middel dat die impregneerbedrijven (tot op de huidige dag!) gebruiken om hout te verduurzamen draagt de onschuldige naam Super Wolmanzout CO. Helaas vertelde VROM er indertijd niet bij wat de bestanddelen waren: koper II oxyde, arseenzuur en chroomtrioxyde (ook wel bekend als chroom VI zuur). Vooral de laatste twee zijn extreem gevaarlijke kankerverwekkende stoffen die de vruchtbaarheid aantasten en genetische afwijkingen in het nageslacht kunnen veroorzaken. Er bestaat zelfs geen veilige ondergrens voor; oftewel: één molecuul is in principe al uit den boze. Die stoffen prijken dan ook op de "Lijst van zwarte stoffen voor het milieubeleid", die de Kamer in 1986, in het kader van het Indicatief Meerjarenprogramma Milieubeheer 1986-1990, zelf heeft opgesteld: "Deze lijst geeft een overzicht van stoffen die geacht worden een bijzondere bedreiging te vormen voor bodem, water en lucht", aldus de letterlijke tekst van het IMP.

“Het in het milieu brengen van deze stoffen dient, gezien hun eigenschappen, vermeden te worden. Voor deze stoffen wordt een maximale brongerichte aanpak voorgestaan.” Voor in water oplosbaar chroom en arseen betekent zo’n “brongerichte aanpak” dat ze tot in der eeuwigheid opgeslagen moeten worden in metersdik beton, net als nucleair afval. Zware metalen als chroom VI en arseen zijn namelijk niet te verbranden; ze komen gewoon de schoorsteen weer uit, of blijven achter in giftig vliegias.

De eerste Nederlander die lont rook was de elektrotechnicus en arbo-deskundige ing. Ad van Rooij uit het Brabantse dorp St. Oedenrode. Pal naast zijn huis bevond zich een houtzagerij genaamd Van Aarle BV, die 1988 een hinderwetvergunning aanvraag. Het bedrijf zei dat het om een gewone uitbreiding ging, maar van Rooij nam het zekere voor het onzekere en toog naar het gemeentehuis om de plannen in te zien. Op de tekeningen bleken een impregneerketel en een chemicaliën bunker te staan. Waar die dingen voor dienden? Nou, expliceerde de gemeente, het bedrijf ging hout verduurzamen met Wolmanzouten, maar dat was volkomen onschuldig. Wederom nam Van Rooij het zekere voor het onzekere: hij informeerde bij de Milieu Inspectie naar de samenstelling van Super Wolmanzout CO. En kwam er zo achter dat er binnenkort, op een steenworp van zijn voordeur, met grote hoeveelheden rattengif gewerkt ging worden. Volgens een stoomfixatie-procédé nog wel, waarbij grote hoeveelheden arsenicumdampen door het luchtruim worden verspreid. Chemicaliën die gevaarlijker zijn dan asbest en dioxine. Van de zwarte-lijstcategorie nota bene, die volgens ons eigen IMP koste wat kost uit het milieu moesten worden geweerd!

ir. Ad van Rooij

“Voor kennisgeving aangenomen”

Toen gebeurde er iets heel gek. Niemand bleek in dit onthutsende nieuws geïnteresseerd. De gemeente niet. Het ministerie van VROM niet. Het parlement niet. De milieubeweging niet. En de pers niet. Of nauwelijks. Ondanks de protesten, bezwaarschriften, noodkreten en brandbrieven van ir. van Rooij verleende de gemeente Sint Oedenrode op 19 november 1991 een hinderwetvergunning aan houtzagerij Van Aarle. Dat mag alleen als de aanvrager kan aantonen dat het arseen en het chroom VI niet in aanraking komen met de buitenlucht en het oppervlaktewater. Ir. Van Rooij verzocht de gemeente derhalve om inzage in het onderzoeksrapport waaruit bleek dat dit het geval was. De gemeente antwoordde hem laconiek dat een dergelijk rapport niet bestond. Ten overvloede, mogen we wel zeggen, want kort daarna dreven de eerste wolken arsenicumdamp langs de ingenieur zijn erf. Zijn protesten werden door de gemeente eerst beantwoord met nietszeggende brieven, toen met geïrriteerde brieven, en vervolgens met een diep stilzwijgen. Tenslotte stuurde burgemeester P. Schriek hem een vertrouwensarts van de GGD op zijn dak, om te onderzoeken of hij wellicht geestelijk gestoord was. De burgervader maakte zich kennelijk meer zorgen over het psychisch welzijn van ir. Van Rooij dan over de levensgevaarlijke arsenicumdampen die zijn gemeente teisterden.

Dus zocht de ingenieur het hogerop, en wendde zich tot Hans Alders, de toenmalige minister van VROM. Nou zou je toch verwachten dat een milieuminister geschokt is als blijkt dat ambtenaren die onder zijn verantwoordelijkheid vallen hun eigen milieuwetten met voeten treden. En dat nog wel met levensgevaarlijke zwarte-lijststoffen! Maar nee: na enig gecorrespondeer werd Van Rooij bij brief van 12 maart 1992 door Alders definitief afgepoeierd, en wel in de volgende bewoordingen: “Geachte heer van Rooij, U toont al jaren een hoge mate van betrokkenheid bij het milieu. Ik waardeer het zeer wanneer burgers blij geven van hun bezorgdheid voor een beter milieu. U legt echter een zeer groot tijdsbeslag op mijn medewerkers. Ik ben van mening dat dit tijdsbeslag een thans niet meer te verantwoorden omvang is gaan aannemen. U noopt mij daarom

u mee te delen dat uw brieven voortaan voor kennisgeving zullen worden aangenomen. Een inhoudelijke beantwoording zal niet meer plaatsvinden. Hoogachtend, de Minister van VROM.”

Bij de pers kreeg Van Rooij ook geen poot aan de grond. Nou ja, héél af en toe. Op 7 april 1993 verscheen er in het Algemeen Dagblad een stuk getiteld “Kruistocht tegen sluipmoordenaar – Geïmpregneerd hout rampzalig voor mens en milieu”. Maar ook dat werd door de goegemeente voor kennisgeving aangenomen, en er gebeurde wederom niets. De ingenieur schopte het daarna nog tot een optreden in 2 Vandaag, en een reportage in de RVU. Ook dat is blijkbaar “voor kennisgeving aangenomen”, want er ontstond niet de geringste deining. Zonderling, als men nagaat dat de gifgrond in Lekkerkerk en de dioxineverontreiniging van de Volgermeerpolder indertijd maandenlang voorpaginanieuws zijn geweest, en geleid hebben tot grootscheepse en miljoenen kostende bodemsaneringen. Waarom toen wel, en nu niet? Was dat misschien omdat toen de schuld bij het bedrijfsleven kon worden gedeponed, terwijl in dit milieudelict de hoofdverdachte de overheid zelf is? Je zou het bijna gaan denken, want ook Alders’ opvolgers Margreet de Boer en Jan Pronk legden de brieven van ir. van Rooij terzijde, evenals Erica Terpstra (toenmalig staatssecretaris van WVS), Ernst Hirsch Ballin (toenmalig minister van Justitie) en Wim Kok (toenmalig premier). Het staat allemaal zwart op wit, zodat deze ex-bewindslieden nooit meer kunnen beweren dat ze niet gewaarschuwd zijn.

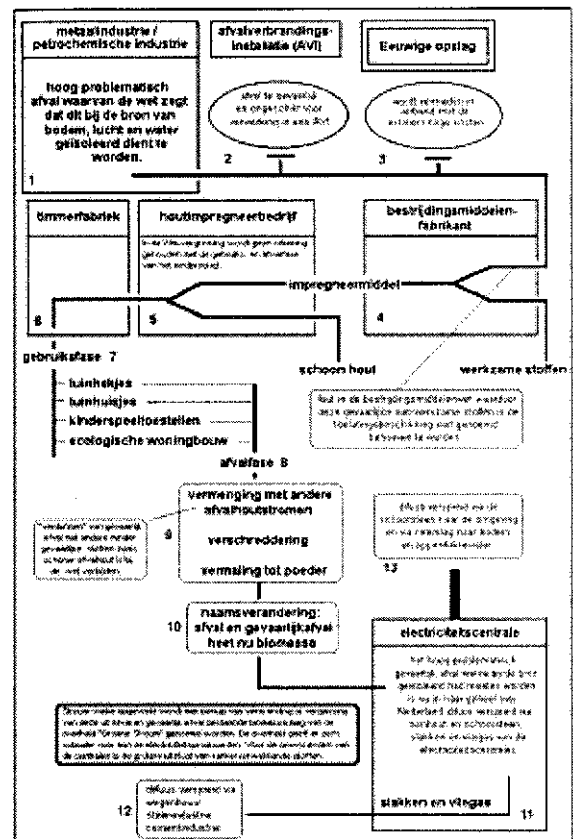
Van het kastje naar de muur

Eén persoon schrok zich wél wezenloos van de ontdekking van ir. Van Rooij: dat was Carl Tissen, directeur van een houtimpregneerbedrijf in Luyksgestel. Het feit dat tevoren een van zijn kleinkinderen aan zware genetische afwijkingen was overleden zal daaraan niet vreemd zijn geweest. Eind 1994 besloot hij over te schakelen op een ander – minder schadelijk – impregneermiddel, en vroeg daarvan de chemische samenstelling op bij de autoriteiten. Hij kreeg een lijst retour waarop de helft van de bestanddelen was weggelakt! Dus meldde zijn voornemen aan VROM. Het ministerie stuurde zijn brief door aan de Regionale Milieu Inspectie. Die antwoordde hem dat VROM geen enkele aansprakelijkheid aanvaardde, en dat alle verantwoordelijkheid bij de producent lag. Tissen was perplex: “Hoe kunt u mij aansprakelijk stellen”, schreef hij aan milieuminister de Boer, “als ik niet eens mag weten welke chemicaliën er in dat alternatieve middel zitten?” Weer geen antwoord. Alleen de mededeling dat Tissen, krachtens de civielrechtelijke produktaansprakelijkheid, zou moeten opdraaien voor alle door zijn bedrijf veroorzaakte milieuschade. Hopende u hiermee voldoende te hebben ingelicht, hoogachtend, Margaretha de Boer.

We schrijven inmiddels augustus 1996. Omdat de autoriteiten hem al twee jaar van het kasje naar de muur stuurden, had Tissen nog steeds niet durven overschakelen op een milieuvriendelijk alternatief. Hij diende een klacht in bij de Vaste Kamercommissie Milieubeheer. “Daar het jaarlijks in het milieu brengen van 16.000 kilo arseenzuur en 19.000 kilo chroom VI een bijzonder ernstige overtreding is van de Wet Milieubeheer”, schreef hij aan de commissie, “was de Inspectie wettelijk verplicht mij onmiddellijk een verbod op te leggen. De Inspectie heeft dit nagelaten, en mij zelfs gedwarsboomd bij het overschakelen op een milieuvriendelijk alternatief. Als gevolg daarvan heb ik sinds december 1994 nóg eens 24.000 kilo arseen en 29.000 kilo chroom VI, zijnde zwartelijststoffen, in het milieu gebracht. Zonder dat mij een strobreed in de weg is gelegd. Wilt u zo vriendelijk zijn een onderzoek in te stellen naar deze gang van zaken?” Het wordt eentonig: “In de commissievergadering van 28 augustus 1996 is besloten Uw brief voor kennisgeving aan te nemen”, antwoordde de griffier. “Dit houdt in dat de commissie meent geen actie te moeten ondernemen. De leden adviseren u contact op te nemen met de Nationale Ombudsman.” Die energie heeft Tissen niet meer op kunnen brengen. Hij had zijn bekomst van corresponderen met de autoriteiten.

Ing. Van Rooij gaf het echter niet op. Hij heeft er intussen een slordige 1000 procedures opzitten, van de Raad van State tot het Europees Hof. Talloze malen werd hij in het gelijk gesteld, maar de autoriteiten legden die uitspraken gewoon naast zich neer. Sterker nog: de overheid bestempelt het

giftige hout, als het eenmaal is afgedankt, als “zuivere biomassa”, die gebruikt mag worden als brandstof voor “groene” elektriciteitscentrales. Deze gedoogpraktijk is onlangs door minister Brinkhorst van EZ gesanctioneerd in een wetswijziging, die op 1 juli j.l. van kracht is geworden. Dezelfde overheid die een totaal rookverbod wil invoeren in alle openbare ruimtes, laat de grote sigaren van de kolencentrales ongestoord hun kankerverwekkende stoffen de lucht inblazen. Over passief meeroken gesproken. “Daarmee worden de omwonenden, die die lucht wel móeten inademen, vogelvrij verklaard”, scheef de SP-fractie dezer dagen in een brandbrief aan Provinciale Staten. “En om de ramp compleet te maken, wordt van de giftige vliegassen die overblijven cement, beton, asfalt en baksteen gemaakt. Die giftige bakstenen worden nota bene verkocht onder de naam “green bricks”. Nederlands cement bevat thans een chroomtrioxidegehalte dat vijf maal zo hoog is als het maximum dat de Europese richtlijnen bindend voorschrijven. En aangezien het opstoken van giftig sloophout elders verboden is, ligt het voor de hand dat ook buitenlandse producenten hun hun giftig sloophout aan NUON en Essent ter verwerking gaan aanbieden. Zo zou Nederland wel eens de gifbelt van Europa kunnen worden.

Blok-schema: van hoog problematisch afval tot groene stroom
(klik voor vergroting)

Begin dit jaar kreeg ir. Van Rooij, na vijftien jaar vruchteloos knokken, eindelijk gelijk van de Europese Commissie: die deed het geïmpregneerde hout op 26 januari per bindende richtlijn in de ban. Sindsdien mag het niet meer voor huishoudelijk gebruik worden toegepast, en zelfs niet meer met blote handen aangeraakt, want het kankerverwekkende rattengif gaat dwars door de huid. Maar dat hout ligt nog steeds in alle Nederlandse doe-het-zelf-markten te koop. Volksstammen mensen hebben erop zitten lunchen. Volksstammen kinderen hebben erop gespeeld. Zelfs een waarschuwing dat het de gezondheid ernstige schade toebrengt, zoals op sigarettenpakjes, kan er niet af. Laat staan dat de overheid maatregelen neemt om al die giftige tuinhekjes, schuttingen en kinderspeeltoestellen te laten verwijderen.

Waarom?

Waarom, o waarom bevordert en subsidieert de Staat der Nederlanden nu al vijftien jaar willens en wetens het vergiften van haar eigen burgerij? Daar is ing. Van Rooij pas recentelijk achter gekomen. De overheid is namelijk in 1986 een joint venture aangegaan met de Nederlandse petrochemische industrie. “AVR Chemie BV”, heet dat bedrijf, en de doelstelling luidt: “het op verantwoorde wijze verwerken en verwijderen van chemische afvalstoffen”. De deelnemers in deze joint venture zijn: zeven petrochemische bedrijven (AKZO, DSM, Dupont de Nemours, Hoechst, Hoogovens, Shell, Unilever en Dow Chemical) alsmede: de Staat der Nederlanden, in casu het ministerie van VROM (10 %), en de gemeente Rotterdam (45 %). De overheid heeft, kortom, een meerderheidsbelang. Architect van deze constructie was indertijd milieuminister Winsemius. Hij is trouwens tegenwoordig als “environmental advisor” in dienst bij Dow Chemical. Beloning voor verleende diensten wellicht, net als het Shell-commissariaat van Kok? Vast staat dat de petrochemische industrie zich jaarlijks moet ontdoen van vele tonnen giftig afval, waaronder arseenzuur en chroom VI.

En dat afval hoefde na 1986 niet meer in kostbare deponieën te worden opgeslagen; het mocht met winst worden verkocht aan de houtimpregneerindustrie. Het werd een melkkoe, in plaats van een kostenpost. En 55 procent van die winst verdween in de zakken van de Staat. De Staat verleende dus eigenlijk illegaal vergunningen aan zichzelf. De overheid deinsde er voorts niet voor terug om valsheid in geschrifte te plegen: de verspreiding van arseenzuur is namelijk bij bindende EG-verordening verboden. Om die verordening te ontduiken veranderde staatssecretaris Simons van WVC indertijd in de toelatingsbeschikking van Super Wolmanzout het woord “arseenzuur” in het onschuldiger “arseenpentoxide”. Maar dankzij het Pikmeer II arrest van de Hoge Raad, dat de overheid immuun heeft gemaakt tegen strafvervolgning, zal hij hiervoor nooit meer strafrechtelijk kunnen worden vervolgd.

Volgens de criminoloog professor F. Bovenkerk kan het optreden van de Staat in deze worden aangemerkt als georganiseerde misdaad in de zin der wet. Hij schreef daarover reeds in 1993 een brandbrief aan de toenmalige hoofdofficier van justitie mr. Ficq, maar hij zit nog steeds op antwoord te wachten.

Van Rooij voorspelt dat vele duizenden Nederlanders, als gevolg van deze vergiftiging, aan kanker zullen overlijden. Hoe zit het eigenlijk met de statistieken op dit punt? Navraag bij het Integraal Kankercentrum leert dat het aantal kankerpatiënten in Nederland in de jaren negentig is toegenomen met 21 % bij de vrouwen, en met 13 % bij de mannen. Deze stijging wordt door het IKC geheel en al toegeschreven aan vergrijzing, bevolkingsgroei, betere detectie (?), en het toegenomen aantal rokende vrouwen. Dus aan die 13 miljoen kilo arsenicum en die 30 miljoen kilo chroom VI kan het niet gelegen hebben. Gaat u maar rustig slapen.

De reactie van de Stichting Natuur en Milieu

Professor Lucas Reijnders van de Stichting Natuur en Milieu spreekt desgevraagd van een onacceptabele situatie, die nu al 20 jaar duurt. Volgens hem heeft SNM indertijd milieuminister Ginjaar gevraagd om een verbod op Wolmanzout, echter zonder resultaat. De bodemsanering die nodig zal zijn om de vergiftiging te lijf te gaan zal een slordige 4 miljard euro kosten, volgens hem. Hij noemt het “te gek voor woorden dat de boel niet wordt gesaneerd”. Dat is nog eens mannentaal, zou je zeggen. Maar de stichting heeft vooralsnog niet bar veel ondernomen om deze milieuramp aan de kaak te stellen.

Dat de Tweede Kamer zich in 1991 eindelijk uitsprak voor een verbod op Wolmanzout, dat was niet te danken aan de inspanningen van de SNM, maar aan een motie van het Groenlinks-kamerlid Wilbert Willems. De motie werd overigens door de regering niet uitgevoerd, en Wilbert Willems is inmiddels gedegradeerd naar een onverkiesbare plaats. “Maar meneer Reijnders, als de Stichting Natuur en Milieu zich al twintig jaar ongerust maakt over al dat arsenicum, waarom heeft de Stichting Natuur en Milieu er dan zo weinig tegen gedaan? Waarom bijvoorbeeld nooit een kort geding aangespannen tegen het ministerie van VROM, dat aantoonbaar zijn eigen milieuwetgeving overtrad?” “Natuur en Milieu mikt niet primair op lobbyen in Den Haag”, is het enige antwoord. “Wij concentreren ons bij voorkeur op Brussel”. Het is overigens niet verbazend dat de milieubeweging niet uitmunt door kritiek op Den Haag: daar komen immers de subsidiestromen vandaan waar de milieubeweging op drijft. Het totaalbudget van de SNM bedroeg in 2002 circa 5,5 miljoen euro; circa 3,5 miljoen daarvan werd gefourneerd door het ministerie van VROM. De overige 2 miljoen euro kwam van de Postcodeloterij. Probeer zo maar eens onafhankelijk te blijven, als milieu-organisatie.

Reactie van VROM

“De heer van Rooy heeft met ons al jarenlang correspondentie gevoerd over de problematiek van verduurzaamd hout. Daarbij heeft VROM steeds aangegeven dat het probleem van verduurzaamd hout al in de jaren 80 door VROM is onderkend. Echter, het ontbrak aan normering t.a.v.

verschillende stoffen en juridische titels om de gewraakte stoffen te verbieden. Deze mogelijkheid is pas begin jaren 90 ontstaan via beoordelingen door het CTB. Vanaf dat moment heeft het ministerie van VROM zich beijverd voor het verbieden van zowel gecreosoteerd hout als van met Wolmanzouten geïmpregneerd hout. Het verbod op gecreosoteerd hout is enkele jaren geleden geëffectueerd, het verbod op het gebruik van Wolmanzouten stuit telkenmale op tegenstand van de Europese Commissie. De Europese Commissie betwijfelt de schadelijkheid en bestrijdt het opwerpen van handelsbelemmeringen. Wel is de Europese Commissie Nederland tegemoet gekomen met het verbod op het gebruik van arseenhoudende stoffen, echter dit alleen voor een beperkt aantal toepassingen. De inzet van VROM t.a.v. de arseenrichtlijn van de EU is daarbij nog immer: een breed verbod op Wolmanzouten. Deze lijn zullen we bij de Europese Commissie verdedigen. In deze reactie ben ik bewust niet ingegaan op een aantal onjuistheden in het artikel, maar de slotpassage inzake AVR Chemie wil ik niet onbesproken laten. De in deze passage gedane suggestie van een overheid die ten behoeve van AVR Chemie valsheid in geschrifte pleegt is volstrekt absurd en werp ik ver van mij.”

Volstrekt absurd? Hierbij het officiële document waaruit blijkt dat staatsecretaris Simons van WVC in april 1992 valsheid in geschrifte heeft gepleegd, door in de toelatingsbeschikking voor Wolmanzout het bestanddeel “arseenzuur” te wijzigen in “arseenpentoxide”. Hetgeen in strijd is met de waarheid.

Toch VROM nog maar even gebeld: “Als er sprake is van een aantal onjuistheden in dit verhaal, wil VROM dan toelichten op welke “onjuistheden” hier wordt bedoeld? Zodat die “onjuistheden” eventueel kunnen worden gecorrigeerd? En waarom is deze reactie niet ondertekend? Wie is eigenlijk die “ik”, die in de laatste alinea opduikt?” “Die “ik” is VROM”, aldus de woordvoester. “En wat die onjuistheden betreft: dit is ons officiële commentaar, en daar willen we het bij laten. Goedenmiddag.”

Meer informatie:

- [Na 50 jaar eindelijk verbod op wolmanzouten. Maar waar laten we 12 mln. kuub giftig hout ?](#)
- [Diffuse vergiftiging](#)
- [Biomassa Graf van Nederland](#)
- [Van hoog problematisch afval tot groene stroom](#)

• Vind ik leuk 8

• Tweet 4

•

•

• [Pin het](#)

•

Article printed from Libertarian.nl: <http://libertarian.nl/wp>

URL to article: <http://libertarian.nl/wp/2004/01/aan-die-13-mio-kilo-arsenicum-en-die-30-mio-kilo-chroom-vi-kan-het-niet-gelegen-hebben/>

Click [here](#) to print.

Copyright © 2001 - 2013 Libertarian.nl - De Startpagina voor Individuele Vrijheid. All rights reserved.

PRODUCTIE 40

GEMEENTE SINT-OEDENRODE

Verslag van bespreking, gehouden op 18 augustus 1992, op het parket te 's Hertogenbosch.

Onderwerp : Situatie houtverwerkend bedrijf Gebr. van Aarle en opstelling van de appellant dhr. A.M.L. van Rooij.

Aanwezigen :

Paleis van justitie, officier van justitie, dhr. G. Bos (voorzitter)
parketsecretaris dhr. G. Broeren;
Kabinetnummer : 01/823/91.

Milieuinspectie Noord-Brabant, het hoofd dhr. H. de Vries.

Provincie Noord-Brabant, juridisch medewerker dhr. H. Artz.

Waterschap De Dommel, hoofd algemene zaken dhr. V. Ditters.

Rijkspolitie Sint-Oedenrode, wachtmeester I mevr. I. Valk en
wachtmeester I dhr. M. Saris.

Gemeente Sint-Oedenrode, burgemeester dhr. P. Schriek.

wethouder mevr. H. van Dijk-Eerhart.

hoofd afdeling B&M, dhr. C. Kerstholt.

milieu-technisch medewerker, dhr. G. van Aarle
(notulist)

Afwezig vanwege vakantie :

Provincie Noord-Brabant, projectleider bodemsanering dhr. M. Kerstholt.

Korte samenvatting van de situatie.

In Sint-Oedenrode bevindt zich het houtverwerkend bedrijf van de Gebr. van Aarle gelegen aan Ollandseweg 159-161. Tegen het bedrijf in zijn algemeenheid en het impregneren in het bijzonder wordt geageerd door A.M.L. van Rooij wonende aan 't Achterom 9a. Een aantal van zijn bezwaarschriften worden onderschreven door omwonenden. Dhr. van Rooij probeert bij alle mogelijke instantie's zijn gelijk te halen, en schuwt daarbij verbale agressie niet. De minister en de ambtenaren van VROM reageren niet meer op de argumenten van dhr. van Rooij. Alle aanwezigen hebben hun persoonlijke ervaring inzake zijn verbale agressie. Dhr. van Rooij is tot op heden slechts gedeeltelijk, en dan vaak op ondergeschikte punten in het gelijk gesteld. Momenteel stelt dhr. van Rooij dat de gevaarsaspecten van het vrijkomende stoom niet onderzocht zijn en dat voor de impregneerinstallatie een bouwvergunning vereist is. Het impregneren volgens de huidige methodiek is een activiteit welke op termijn verboden wordt. Momenteel is er geen verwerkingsmogelijkheid voor geïmpregneerd (afval)hout. Op 14 augustus 1992 heeft de Raad van State het verzoek om schorsing van de, door het college van B. en W., verleende H.W.-vergunning verworpen waardoor deze vergunning rechtsgeldig is.

De doelstelling van deze bijeenkomst is te komen tot afstemming. Het bedrijf heeft nu de vereiste vergunning en zal op korte termijn starten met het impregneren. Dhr. van Rooij zal proberen dit te bestrijden.

Op pagina twee wordt een overzicht gegeven van de gemaakte afspraken.

Op pagina drie treft u een adressenlijst, inclusief de telefoonnummers van de contactpersonen, aan.

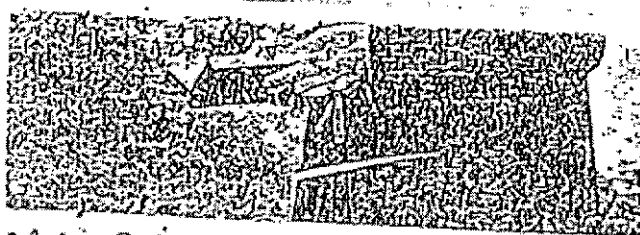
Als bijlage is de beschikking van de Raad van State van 14 augustus 1992 bij dit verslag gevoegd.

De volgende afspraken zijn gemaakt:

- Het waterschap gaat niet in op het verzoek om op te treden tegen eventuele vervuiling van het oppervlaktewater veroorzaakt door de stoom.
- De gemeente richt een verzoek aan de milieu-inspectie inzake onderzoeksresultaten naar de mogelijke gevaarsaspecten van het, na het impregneren vrijkomende, stoom.
- Op voorstel van dhr. de Vries zal door de burgemeester, een medisch milieukundige dhr Jans om bijstand verzocht worden. Dhr. Jans zal de persoonlijke gevolgen voor zowel de familie van Rooij als voor de familie van Aarle te gaan onderzoeken om hier zo mogelijk aanbevelingen over te doen.
- De Provincie zegt prioriteittoekenning toe inzake de geconstateerde bodemvervuiling. Dhr Artz geeft daarbij ook de knelpunten aan, om te komen tot een oplossing.
- Dhr Bos verzoekt om een afschrift van de H.W.-vergunning. Tevens dringt hij aan om afschriften van controlerapporten op te sturen naar de politie. Voorlopig wordt het bedrijf twee maal per maand gecontroleerd, op termijn kan deze controlefrequentie afnemen. In geval van constatering van strafbare feiten dient er resoluut opgetreden te worden.
- Indien dhr. van Rooij aangifte wenst te doen bij de Politie neemt zij vervolgens voor instructie's contact op met het O.M.
Namens het O.M. is dhr Bos of dhr. Broere de contactpersoon.
- Dhr. van Aarle (gemeente) zal de gebr. van Aarle erop attenderen om in geval van bijzonderheden altijd en direct contact op te nemen met gemeente en/of politie.
- Dhr. Ditters vermeldt dat het verzoek om W.V.O.-vergunning is ingetrokken. mogelijk komt er op termijn een nieuw verzoek om W.V.O.-vergunning.
- Vanuit de gemeente wordt aangegeven dat het bedrijf (voorlopig) hemelwater wat mogelijk verontreinigd is op moet vangen omdat dit niet geloosd mag worden.
- Indien sprake is van aanspannen van een kort geding tegen Gebr. van Aarle en de gemeente wordt dhr. Bos hiervan in kennis gesteld.
- De aan dit overleg deelnemende instantie's ontvangen een afschrift van de uitspraak gedaan op 14 augustus door de Raad van State.

Sektor : Grondzaken
Afdeling : Bouwen & Milieu
2 september 1992
G. van Aarle

PRODUCTIE 41

• Antoon Coolen

Milieugeschil Sint-Oedenrode

Burgemeester schakelt vertrouwensarts in

(Van onze correspondent)

SINT-OEDENRODE – In het al jaren slepende geschil tussen A. van Rooij, houtimpregneerbedrijf Van Aarle aan de Ollandseweg en de gemeente, heeft burgemeester P. Schrick een vertrouwensarts ingeschakeld om met de familie Van Rooij te komen praten. A. van Rooij heeft laten weten, niet op dit aanbod in te willen gaan.

De familie Van Rooij procedeert al vijf jaar tegen het houtimpregneerbedrijf. Twee weken geleden nog heeft het echtpaar Van Rooij een dag in het gemeentehuis gebivakkeerd. De Van Rooijs voeren aan dat het productieproces slecht is voor milieu en volksgezondheid. Ook zou Van Aarle voor overlast zorgen. De bezwaarmakers zijn op de meeste punten in het ongelijk gesteld.

Van Rooij kreeg op 21 augustus 's avonds een telefoontje van H. Jans, vertrouwensarts en medisch milieukundige bij de GGD in Breda. Deze verzocht om een persoonlijk gesprek met Van Rooij. Op 24 augustus werd dit verzoek, na aandringen van Van Rooij, schriftelijk bevestigd. Van Rooij had inmiddels geprotesteerd bij burgemeester Schrick vanwege het feit dat deze persoonlijk Jans had ingeschakeld zonder vooraf met hem te hebben overlegd en zonder zijn instemming.

GGD

Schrick kent Jans persoonlijk van zijn voorzitterschap van de GGD in Breda. „Zeker gezien de angst en onzekerheid over

Voor twaalfde keer boomstamwerpen in Best

het bedrijf Van Aarle, die uw ouders tijdens de gesprekken met mij lieten blijken, leek het mij verstandig om de heer Jans te vragen om zijn deskundigheid ter ondersteuning aan de familie Van Rooij aan te bieden. Ik meen dat ik daarmee niets verkeerd heb gedaan. Mijn actie is ingegeven door mijn zorg over het persoonlijk welbevinden van u en uw huisgenoten”, luidt de schriftelijke reactie van Schrick aan Van Rooij. „Het verbaast mij dat uw bezorgdheid niet naar andere bezwaarmakers uitgaat”, antwoordde deze per omgaande.

Concertseizoen Via Via opent met Bottoms Up

(Van een onzer verslaggevers)

OIRSCHOT – De Helmondse groep Bottoms Up opent zaterdag het concertseizoen van het nieuwe Oirschotse jongerencentrum Via Via. Het jongerencentrum is nu een maand open.

Via Via zegt zeer tevreden te zijn over de bezoekersaantallen van de eerste maand. De swingavond op vrijdag trekt iedere week 150 tot 200 bezoekers. Op andere dagen komen gemiddeld zo'n tachtig tot honderd mensen.

Via Via heeft na Bottoms Up

(1991-1991) was schrijver van steekromans over de Peel. Hij woonde de laatste jaren van zijn leven in Waalre.

Videofilm

In de bibliotheek is de tentoonstelling 'Verzameling Gaston Remery' te zien. De tentoonstelling bestaat uit geschriften en boeken van Coolen en is

gaan door een l
Gemeente

De gemeente h
den beschikbaa
Antoon Coolen
Waalre te hals
Waalre Erfgoo
venop nog de
nodig om de col
kopen. Zij hor

• Talrijke activiteiten, die vooral op de jeugdij Best.

Foto Jan de Haas

Slecht weer speelt Dolfijnfestijn in Best pa

Aan de heer Ing. A.M.L. van Rooij
't Achterom 9a
5491 XD SINT OEDENRODE

GGD Stads Gewest Breda
Schryfmolenstraat 6
4801 VP Breda
Postbus 3215
4800 DE Breda
Telefoon (076) 28 2000
Fax (076) 2140 62

Datum : 3 september 1992
Nummer : Dir/MvB/SW/u92-4662
Onderwerp :
Bijlage :

Geachte heer van Rooij,

De vragen gesteld in Uw brief d.d. 25-08-1992 kan ik gemakke-
lijk beantwoorden.

De heer Jans heeft geheel op eigen verantwoordelijkheid, dus
niet als functionaris van de GGD Stads Gewest Breda deze actie
ondernomen.

Ik ben dus niet op de hoogte van de motieven van de heer Jans
om contact te leggen, en de wijze waarop dit heeft plaatsge-
vonden.

U verder dankzeggend voor de uitgebreide informatie, teken ik,

hoogachtend,

M.A.J.M. van Bakel, arts
directeur GGD Stads Gewest Breda

Vestigingen:
Almkerk
Breda
Etten-Leur
Oosterhout
en Zevenbergen

prod 18

Bijlage 6

Uitnodiging uitreiking milieuprijs

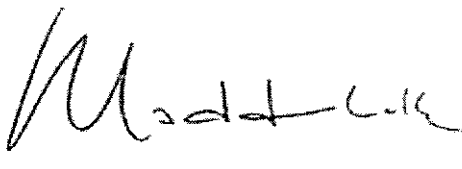
Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
nodigen u uit aanwezig te zijn bij de uitreiking
van de Provinciale Milieuprijs 1993 aan

drs. H.W.A. Jans,
milieu-arts te Breda.

De uitreiking door
de Commissaris der Koningin
zal plaatsvinden op
dinsdag 7 december 1993
in het provinciehuis te 's-Hertogenbosch.

's-Hertogenbosch, 16 november 1993

mr. F.J.M. Kouben
Commissaris der Koningin

mr. drs. A.J. Modderkolk
Griffier der Staten

prod 29

PRODUCTIE 42

ARRONDISSEMENTSPARKET TE 'S-HERTOGENBOSCH

12.

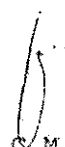
Aan
Ing. A.M.L. van Rooij
't Achterom 9a
5491 XD Sint-Oedenrode

's-Hertogenbosch,
13 januari 1995

Afdeling : 's-Bosch/jm
ons kenmerk : 1/0010/95
uw brief van: 28 december 1994

Naar aanleiding van uw aangifte van 28 december 1994 tegen
Burgemeester en Wethouders van de gemeente Sint-Oedenrode en de
Gebr. Van Aarle BV deel ik u mede dat ik hierin geen aanleiding
zie een strafrechtelijk onderzoek in te stellen en wel op
opportuniteitsgronden.

De officier van justitie,

Mr. G.C.M. Bos

Het parket is gevestigd Zuidwal 58
corresp. adres: postbus 90155 - 5200 MG 's-Hertogenbosch
Telefoon 073 - 816886

PRODUCTIE 43

Aan:
Hoofdofficier van Justitie
Mr Ficq
Postbus 90155
5200 MG Den Bosch

Datum
21 juni 1993

Uw kenmerk

Ons kenmerk
A-22-89 FB/am

Doorkiesnummer

Onderwerp

Geachte heer Ficq,

In deze brief wil ik mijn instemming betuigen met het door U (vanaf 26 februari j.l.; Uw kenmerk: Kab.01/5068/93) voorgenomen onderzoek naar aanleiding van hetgeen door Ing. A.M.L. van Rooij te Sint Oedenrode naar voren is gebracht over milieucriminaliteit en het Impregneren van hout. Ik ben niet bij machte om de kwestie op haar chemische merites te beoordelen, maar herken wel criminologisch interessante aspecten die mogelijkernijs bij Uw beoordeling een rol kunnen spelen.

De vraag waarmee van Rooij mij benaderde luidde: is hier sprake van georganiseerde misdaad?

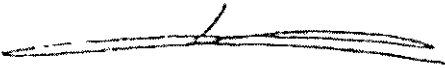
Het antwoord op deze vraag hangt uiteraard af van de inhoud die we dit begrip willen geven. Als we het systematisch gebruik van fysiek geweld als maatstaf nemen, nee; dan (nog) niet. Als we letten op patronen van samenwerking tussen malafide ondernemers (of ondernemers met een malafide sector) en de overheid, dan wel. Op grond van enkele gesprekken en kennisname van onderdelen van diens zeer uitvoerige dossier, kom ik tot de slotsom dat van Rooij met tenminste twee regelmatigheden te maken heeft die ook in de literatuur blijken.

De eerste heeft betrekking op grote milieudelicten. Bij welhaast geen modern delict is de rol van bezorgde burgers zo belangrijk als hier. Erg ontwikkeld is die waakhond-functie bij ons nog niet, tenminste als we die vergelijken met de Verenigde Staten. In de literatuur (zie o.a. A.A. Block & F. Scarpitti: Poisoning for Profit, 1985) blijkt dat dit proces altijd begint bij het hardnekkig drijven van nogal bijzondere eeningen. Zij proberen medestanders voor hun standpunten te winnen, maar ondervinden geduchte weerstand van de bedrijven of de branche waarop zij zich richten. Ze worden genegeerd, voor ondeskundig uitgemaakt, hun motieven worden verdacht gemaakt en ze worden geïntimideerd.

Uit zijn relaas maak ik op dat de heer van Rooij thans ook ruimschoots met het laatste te maken heeft.

De tweede herkenning geldt de houding van de overheid. Bij georganiseerde misdaad denkt men vaak aan regelrechte omkoping of chantage van ambtenaren, maar dat hoeft geenszins het geval te zijn. Vaak komt het voor dat malafide bedrijven samengaan met de overheid omdat hun belangen parallel lopen en een probleem wordt opgelost. In de criminologische literatuur wordt dat verschijnsel collusie genoemd (zie Dr G. van de Heuvel, Onderhandelen of straffen, 1983). Van Rooij's hypothese dat in het onderhavige geval enkele bedrijven met het impregneren van hout een milieudoelstelling van de overheid tegemoet kwamen en dat men onder de vorige minister van VROM een convenant heeft gesloten; dat nu gebleken is dat het impregneren in feite gevaar oplevert; dat men toch niet op de afspraak terugkomt omdat er te veel aan goodwill en prestige is geïnvesteerd, dit alles komt mij voor als geloofwaardig. Ik word in dat geloof gesterkt door de categorische afwijzing van eerst minister Alders en nu minister Hirsch Ballin om op van Rooij's brieven in te gaan en wel zonder argumenten. Begrijpen kan men het wel. Van Rooij is uiterst vasthoudend en komt steeds met nieuwe correspondentie. Naar de mate waarin hij meer gelijk heeft is dat voor degenen die zijn correspondentie beantwoorden des te vervelender. Een werkelijke uitweg komt pas in zicht wanneer de kwestie serieus wordt onderzocht. Ter wille van de bestrijding van organisatiecriminaliteit is het goed dat thans met zo'n onderzoek wordt begonnen.

Hoogachtend,

Prof. dr F. Bovenkerk
(criminoloog)

c.c.

- Veld- en Milieupolitie te Boxtel, t.n.v. de heer J. Hurkmans,
Nergena 5, 5282 JE Boxtel
- Ing. A.M.L. van Rooij, 't Achterom 9a, 5491 XD Sint Oedenrode

PRODUCTIE 44

Rechtspraak
 Producten 30941000 6/93
 20-01-001 (20-01-001)
 tel. nr. 071 - 3094101
 fax nr. 071 - 3094102

DIRECTORAAT-GENERAAL MILIEUBEHEER
 Dijk 140910, Boer, Producten, Gemeenschap
 Afdeling Producten
 JRS00653.brf

Cert Tissen Import Export B.V.
 t.a.v. dhr. G. Tissen
 Postbus 5
 5575 ZG LUYKSGESTEL

Uitgegeven

Van

Rekening

Uit

3 juli 1995

18P90040450

19 AUG. 1995

Uitgegeven

produktaansprakelijkheid

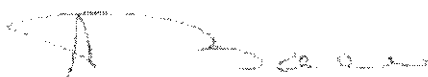
Gechte heer Tissen,

In Uw brief van 6 juli jl. verzoekt U mij aan te geven op welke grondslag ik U op 21 februari 1995 heb doen berichten dat de aansprakelijkheid voor geproduceerde produkten, in casu geïnpregneerd hout, berust bij de producent. Dienzeggende kan ik U als volgt berichten.

Met de zinsnede over produktaansprakelijkheid in de brief aan U van 21 februari 1995 werd niets anders bedoeld dan een verwijzing naar de civielrechtelijke produktaansprakelijkheid. Op grond van boek 6 van het Nieuw Burgerlijk Wetboek bestaat er immers een civielrechtelijke (risico)-aansprakelijkheid van de producent ten gevolge van een gebrek in een door hem geproduceerd produkt (artikelen 185 t/m 193). Bovendien geldt op grond van de artikel 175 en 176 een risico-aansprakelijkheid voor producenten met betrekking tot gevaarlijke stoffen en verontreiniging van lucht, water en bodem.

Hoogachtend,

de Minister van Volkshuisvesting,
 Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

Margaretha de Boer

Uitgegeven

Uitgegeven op 19 augustus 1995, 10:00 uur, door de afdeling Producten, Gemeenschap, Dijk 140910, Boer, Producten, Gemeenschap, Afdeling Producten, JRS00653.brf

Uitgegeven op 19 augustus 1995, 10:00 uur, door de afdeling Producten, Gemeenschap, Dijk 140910, Boer, Producten, Gemeenschap, Afdeling Producten, JRS00653.brf

PRODUCTIE 45

PHILIPS

Aan:
W. Vuisting (lid PMSN-bestuur)

Status:
Vertrouwelijk

Kopie:
J. Oerlemans (director FMB)

Status:
Vertrouwelijk

Van:
A. van Rooij

Plant Management FMB
QA-I 112

Tel: +31 40-2762045
Fax: + 31 40-2762636
E-mail:

Ad.van.Rooij@philips.com

Aantal blz.: 1

Ref: XB895.3-07018 AvR

Datum: 2007-03-10

Onderwerp: Verdiepingsonderzoek naar aanleiding van ons gesprek zoals dat is vastgelegd in mijn e-mail van 15 december 2006 en aanvullende brief d.d. 2 februari 2007.

Geachte heer Vuisting,

Overeenkomstig afspraak zou ik voor u e.e.a. uitwerken zoals staat beschreven in mijn e-mail van 15 december 2006 aan u. Toen ik bezig was met het verzamelen van stukken om dit alles met enkele concrete voorbeelden feitelijk te onderbouwen ben ik in het bezit gekomen van feitelijke bewijsstukken waarvan ik zodanig ernstig ben geschrokken dat ik daarin een verdiepingsonderzoek heb uitgevoerd.

De resultaten van dat verdiepingsonderzoek zijn mijns inziens zo ernstig dat ik die niet aan de OR (VGWM) durf kenbaar te maken, ondanks het feit dat ik dat vanuit mijn functie wettelijk verplicht ben. Dit omdat dit voor Philips zeer grote (image) schade tot gevolg kan (zal) hebben als dat via de OR in een te vroeg stadium naar buiten komt. Alle door mij te nemen stappen over deze aangelegenheid zal ik om die reden nemen in goede afstemming met het PMSN-bestuur van Best.

De oorzaak hiervan is terug te voeren naar KEMA, hetgeen ik hieronder met feitelijke bewijsstukken zal onderbouwen:

De door KEMA uitgevoerde audits binnen PMSN-Best

Op 24 april 2006 heeft KEMA een vervolgaudit uitgevoerd op het managementsysteem van Philips Medical Systems Nederland B.V., Locatie Best, op basis van de ISO 14001:2004 en OHSAS 18001:1999 standaarden. De bevindingen van die audit zijn vastgelegd in hun rapport van 1 mei 2006, nummer: 2075687-QUA-53. In dat rapport heeft KEMA op blz. 5 onder "sterke punten en verbetermogelijkheden" letterlijk het volgende geschreven (zie bijlage 1 achter tab 1):

"Voor de gehele Site worden grote hoeveelheden afval (pallets) afgevoerd. Gezien de maatschappelijke interesse voor afvalhout is het zinvol zeker te stellen dat er geen geïmpregneerd hout als ongevaarlijk afval wordt afgevoerd"

PHILIPS

In dat rapport heeft KEMA op blz. 7 onder "corrigerende maatregelen" letterlijk het volgende geschreven (zie tab 1, bijlage 1):

"Bij een vervolgaudit moeten afwijkingen worden afgehandeld op basis van een gesloten verbeterkringloop."

Aanvullend hierop heeft KEMA een extra audit uitgevoerd waarvan de resultaten zijn vastgelegd in hun rapport van 22 augustus 2006, nummer: 2089465-QUA-CA. In dat rapport heeft KEMA op blz. 5 onder "corrigerende maatregelen" letterlijk het volgende geschreven (zie tab 1, bijlage 2):

"In de samenvatting van de rapportage (2075687-QUA-S3) van de surveillance audit (arbo en milieu) van 26 april 2006 is in de laatste alinea gerefereerd naar de wijze waarop PMSN omgaat met (afval) hout. Deze tekst is in algemene bewoordingen geformuleerd en kan daardoor aanleiding geven voor verschillende interpretaties. Er wordt expliciet bedoeld dat PMSN Best een goed beeld moet hebben van de binnenkomende houtstromen (welk type en oorsprong) en daarnaast vooral het hout conform de wetgeving (Eural) af moet voeren (ketenverantwoordelijkheid). Vanuit de (Europese) wetgeving, die ook door Nederland moet worden nageleefd, is voor Nederland de Eural regelgeving per 1-1-2003 in werking getreden."

Op 6 november 2006 heeft KEMA een vervolgaudit uitgevoerd op het managementsysteem van Philips Medical Systems Nederland B.V., Locatie Best, op basis van de ISO 14001:2004 en OHSAS 18001:1999 standaarden. De bevindingen van die audit zijn vastgelegd in hun rapport van 20 november 2006, nummer: 2075687-QUA-S4. Wat schetst mijn verbazing. Gezien de hierboven eerder aangegeven corrigerende maatregelen met ketenaansprakelijkheid heeft KEMA op blz.7 onder "sterke punten en verbetermogelijkheden" letterlijk het volgende geschreven (zie tab 1, bijlage 3).

"Tijdens de audit is ingegaan op de aanschaf van bouwmaterialen door Philips Medical waarin mogelijk giftige stoffen aanwezig kunnen zijn. Hierover is door de directie een duidelijk standpunt ingenomen en zijn er maatregelen getroffen over extra controles/afspraken ten aanzien van het gebruik van grond/bouwstoffen in de toekomst. Gezien de complexiteit van de problematiek en het feit dat de betreffende goederen nog normaal in iedere bouwmarkt verkrijgbaar zijn en door de Nederlandse overheid ook worden geaccepteerd (en soms zelfs geautoriseerd) zijn er door KEMA geen verdere vervolgonderzoeken uitgevoerd."

Deze beoordeling berust niet op hetgeen aan feitelijke bewijsstukken is overlegd:

In tegenstelling met hetgeen hier staat geschreven:

- bevatten betreffende bouwmaterialen zeker giftige stoffen, waaronder genotoxische kankerverwekkende, mutagene en reprotoxische stoffen. Dit omdat geïmpregneerd hout in ieder geval hoge concentraties chroomtrioxide (chroom VI) en naar alle waarschijnlijkheid ook hoge concentraties arseenzuur bevatten.
- is door de directie van Philips geen duidelijk standpunt ingenomen en zijn er geen maatregelen getroffen over extra controles/afspraken ten aanzien van het gebruik van grond/bouwstoffen in de toekomst.
- is het probleem geheel niet complex. Betreffende goederen (vensterbakken) zijn namelijk gemaakt van sloophout, waaronder zich grote hoeveelheden geïmpregneerd hout (gevaarlijk afval) bevindt.

PHILIPS

- dient KEMA als auditor te toetsen aan de van toepassing zijnde wet en regelgeving, waaronder de Eural die ook door Nederland moet worden nageleefd en per 1-1-2003 in werking getreden.

Deze beoordeling is in strijd met hun eerdere beoordeling, zoals die is vastgelegd in hun eerdere rapporten van 1 mei en 22 augustus 2006. Op grond daarvan ben ik gaan twifelen aan de onafhankelijke positie van KEMA inzake geïmpregneerd hout. Dit des te meer ik aan betreffende auditor de volgende bewijsstukken heb overlegd:

Bewijsstuk 1 (zie tab 2, bijlage 1).

De brief van 27 september 2006 van C. van Sas (PMSN-Best) aan ondergetekende, de heren Bloemen en Schellekens van Alfa Bast B.V. en de heer van Giersbergen van M. Heezen B.V. Daarin staat o.a. letterlijk het volgende geschreven:

"Uiteindelijk zijn we bij Eric Sambros van de firma Elpex uitgekomen, hij kon ons bevestigen dat de kern van de vensterbank is opgebouwd uit sloophout."

Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat de kern van de Duropal vensterbanken is opgebouwd uit sloophout.

Bewijsstuk 2 (zie tab 2, bijlage 2).

Een 8-tal bladen uit de handreiking Eural van het ministerie van VROM. Daarin staat letterlijk het volgende geschreven:

"Conclusie. Op basis van de beschikbare informatie wordt geconcludeerd dat de afvalstof 'CCA-afvalhout' als gevaarlijk afval moet worden ingedeeld conform de Eural. Afhankelijk van de herkomst van deze afvalstof kan de stroom worden gecodeerd als 170204* of 200137* "

Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat geïmpregneerd (sloop)hout conform de Eural als gevaarlijk afval moet worden verwijderd en verwerkt.

Bewijsstuk 3 (zie tab 2, bijlage 3).

De uitspraak no's: F03.98.0171, F03.98.0179, F03.98.0180, F03.98.0181, F03.98.0182, F03.98.0183 en F03.98.0184 van 19 augustus 1998 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. In deze bindende uitspraak staat letterlijk het volgende geschreven:

"Uit het door de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak uitgebrachte deskundigenbericht is gebleken dat verduurzaamd (geïmpregneerd) hout niet visueel valt te onderscheiden van onbehandeld hout"

Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat geïmpregneerd sloophout visueel niet valt te onderscheiden van onbehandeld sloophout en dat het om die reden niet mag worden verspaand om er spaanplaat van te maken. Dit omdat daarmee gevaarlijk afval (geïmpregneerd gedeelte in sloophout) wordt verdund met niet gevaarlijk afval (niet geïmpregneerd gedeelte in sloophout).

In de van kracht zijnde bouwverordeningen binnen de Nederlandse gemeenten, waaronder Best, staat hierover letterlijk het volgende geschreven (zie tab 2, bijlage 4):

PHILIPS

"Gevaarlijke afvalstoffen moeten krachtens wettelijk voorschrift apart worden gehouden. Een anti-mengclausule in het derde lid van artikel 4 van de Regeling Europese afvalstoffenlijst (EURAL; Stcr. 17 augustus 2001, nr. 158 blz. 9) verbiedt het mengen van gevaarlijk afval met ander afval (zgn. verdunnen). Eenmaal gescheiden afvalstoffen dienen ook daarna gescheiden te blijven. Daartoe verplicht de Regeling scheiden en gescheiden houden die is gebaseerd op de Wet milieubeheer."

Het bedrijf (de bedrijven) die betreffend sloop hout heeft (hebben) verspaand en daarvan spaanplaat heeft (hebben) gemaakt hebben daarmee in ernstige mate gehandeld in strijd met deze anti-mengclausule zoals die is vastgelegd in het derde lid van artikel 4 van de Regeling Europese afvalstoffenlijst (EURAL; Stcr. 17 augustus 2001, nr. 158 blz. 9). Dit betreft een van de zwaarste milieumisdrijven die er binnen Europa (Nederland) kan worden gepleegd.

De heer Eric Sambros van het bedrijf Elpex, die betreffende vensterbanken voor PMSN-Best heeft gemaakt (met als hoofdleverancier Pfeiderer in Duitsland), vertelde mij dat het spaanplaat in die vensterbanken afkomstig is van Unilin N.V. in België.

Dat met de hulp van het Directoraat-Generaal Milieubeheer (DGM) bovengenoemde uitspraak no's: F03.98.0171, F03.98.0179, F03.98.0180, F03.98.0181, F03.98.0182, F03.98.0183 en F03.98.0184 van 19 augustus 1998 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State over geheel Nederland wordt overtreden maken de volgende bewijsstukken glashelder:

- kennisgeving no: NL 94141 van de DGM waarbij aan de fa. Van der Galiën (Wouterswoude in Friesland) vergunning is verleend voor het over de grens brengen van 15.000.000 kg geshredderd behandeld hout naar Unilin N.V. in België met het oogmerk deze afvalstof in te zetten bij de productie van spaanplaat (zie tab 2, bijlage 5).
- kennisgeving no: NL 93385 van de DGM waarbij aan de Van Meisner Stortplaats Noord-Drenthe B.V. vergunning is verleend voor het over de grens brengen van 10.000.000 kg gebroken spaanders van bouw- en sloopafval hout naar Unilin N.V. in België met het oogmerk deze afvalstof in te zetten bij de productie van spaanplaat (zie tab 2, bijlage 6).
- kennisgeving no: NL 93394 van de DGM waarbij aan West Holland Milieu B.V. (Rotterdam Botlek) vergunning is verleend voor het over de grens brengen van 2.000.000 kg gebroken spaanders van bouw- en sloopafval hout naar Unilin N.V. in België met het oogmerk deze afvalstof in te zetten bij de productie van spaanplaat (zie tab 2, bijlage 7).
- kennisgeving no: NL 93395 van de DGM waarbij aan West Holland Milieu B.V. (Delft) vergunning is verleend voor het over de grens brengen van 15.000.000 kg gebroken spaanders van bouw- en sloopafval hout naar Unilin N.V. in België met het oogmerk deze afvalstof in te zetten bij de productie van spaanplaat (zie tab 2, bijlage 8).
- kennisgeving no: NL 93396 van de DGM waarbij aan West Holland Milieu B.V. (Krimpen) vergunning is verleend voor het over de grens brengen van 15.000.000 kg gebroken spaanders van bouw- en sloopafval hout naar Unilin N.V. in België met het oogmerk deze afvalstof in te zetten bij de productie van spaanplaat (zie tab 2, bijlage 9).
- kennisgeving no: NL 93392 van de DGM waarbij aan Koks Nilo Milieu B.V. onder de naam BFI Afvalverwerkingstechnieken vergunning is verleend voor het over de grens brengen van 36.000.000 kg gebroken spaanders van bouw- en

PHILIPS

sloopafvalhout naar Unilin N.V. in België met het oogmerk deze afvalstof in te zetten bij de productie van spaanplaat (zie tab 2, bijlage 10).

- brief van 8 april 1999 van de heer R. Nuytens van Unilin N.V. aan Van der Galiën waarbij de verwerking van bovengenoemde gebroken spaanders van bouw- en sloopafvalhout in spaanplaat wordt bevestigd (zie tab 2, bijlage 11).
- brief van 2 juni 1999 van de heer R. Nuytens van Unilin aan BFI waarbij de verwerking van bovengenoemde gebroken spaanders van bouw- en sloopafvalhout in spaanplaat wordt bevestigd (zie tab 2, bijlage 12).

Hiernmee heb ik zeer nadrukkelijk feitelijk bewezen dat hier sprake is van grootschalige grensoverschrijdende georganiseerde misdaad, waarbij in Nederland (met de hulp van verantwoordelijke personen binnen het DGM) enorme hoeveelheden gevaarlijk afval in strijd met de gemeentelijke bouwverordeningen, de Europese Eural en de EVOA of EG-verordening 259/93 wordt verdund en in verdunde vorm wordt overgebracht naar Unilin N.V. in België waar het vervolgens wordt verwerkt tot spaanplaat om het vervolgens via de hoofdleverancier Pfeiderer in Duitsland in o.a. de vensterbanken van PMSN-Best te dumpen. KEMA had dit in hun rapport van 20 november 2006 nooit als maatschappelijk aanvaard mogen beoordelen.

Op grond van de aan de KEMA auditor overlegde gegevens was KEMA verplicht om dit als een zeer ernstige tekortkoming op te nemen in hun rapport van 20 november 2006, nummer: 2075687-QUA-S4, met de opgelegde verplichting aan PMSN-Best om hiernaar (mede in verband van de ketenaansprakelijkheid) een verdergaand onderzoek in te stellen. Door dat niet te doen en hiervan geen strafaangifte te doen bij de politie zijn KEMA, maar ook PMSN-Best die zich achter betreffend rapport van KEMA verschuilt, zeer nadrukkelijk medeplichtig aan deze door andere bedrijven gepleegde zware milieumisdrijven waarvan PMSN-Best zelf het slachtoffer is.

Dit des te meer ik aan KEMA de volgende bewijsstukken heb overlegd:

Bewijsstuk 4 (zie tab 3, bijlage 1).

Het chemisch onderzoek van houtimpregneermiddel superwolmanzout-Co van Hickson Garantor B.V. van de Keuringsdienst van Waren te Groningen.

Daarmee is feitelijk komen vast te staan dat Wolmanzouten bevatten:

- 374 g/l arseenzuur.
- 532 g/l chroomtrioxide (chroom VI zuur).
- 188 g/l koper II oxide.

Dit houtimpregneermiddel (bestrijdingsmiddel) superwolmanzout-Co van Hickson Garantor B.V. is foutief geëtiketteerd (op het etiket staat 304 g/l arseenpentoxide in plaats van 374 g/l arseenzuur, zie tab 3, bijlage 2) om daarmee de vanuit de Europese verordening (EG) nr. 142/97 van 27 januari 1997 opgelegde wettelijke verplichting te ontduiken (zie tab 3, bijlage 3). Een degelijke valse etikettering op zo'n grote schaal met zo'n grote nadelige gevolgen voor miljoenen mensen is naar mijn weten nog niet eerder in de geschiedenis voorgekomen.

Bewijzstuk 5 (zie tab 3, bijlage 4).

Blz. 1, 52, 53, 54 en 54 uit het Indicatief Meerjarenprogramma Milieubeheer 1986 - 1990 van de Tweede Kamer der Staten Generaal, vergaderjaar 1985 - 1986, 19204 nrs. 1-2. Daarin staat letterlijk het volgende:

- arseenzuur (arseen) is een zwarte lijststof voor water, bodem en lucht
- chroomtrioxide (chroom VI) is een zwarte lijststof voor lucht

Deze zwarte lijststoffen zijn zo gevaarlijk dat in internationaal verband is besloten dat in het milieu brengen ervan gezien van stoffeigenschappen, zoals giftigheid - waaronder carcinogeniteit, mutageniteit en teratogeniteit - afbreekbaarheid en (bio)accumulatie, die een ernstig risico inhouden, via een maximaal brongerichte aanpak met de best bestaande techniek moet worden voorkomen.

Arseenzuur en chroomtrioxide (en hun zouten daarvan) zijn de meest kwalijke kankerverwekkende verbindingen die wij kennen.

Er zijn 4- klassen aan kankerverwekkende stoffen.

Arseenzuur en chroomtrioxide vallen in de zwaarste klasse, de klasse 1 van kankerverwekkende stoffen **(zie tab 3, bijlage 5 en 6).**

Chroomtrioxide en arseenzuur zijn ook nog genotoxisch hetgeen inhoudt dat deze stoffen geen veilige drempel kennen. Het eenmaal in je leven binnenkrijgen van één molecuul chroomtrioxide of arseenzuur kan op termijn al kanker veroorzaken.

Arseenzuur en chroomtrioxide zijn ook nog reprotoxisch, hetgeen inhoudt dat het toxische effecten (o.a. impotentie, fertiliteitsproblemen, menstruatiestoornissen, testiskanker) en/of toxische effecten op het geslacht via vrouwen en/of mannen (o.a. miskramen, ontwikkelingsstoornissen, doodgeboorte) en afwijkingen op het nageslacht als gevolg kunnen hebben **(zie tab 3, bijlage 7).**

Chroomtrioxide (chroom VI-verbindingen) is ook een voortplanting giftige stof en kan schadelijk zijn via borstvoeding volgens de criteria van bijlage VI bij richtlijn nr. 67/548/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1967 **(zie tab 3, bijlage 8).**

Ingevolge die Europese richtlijn moet chroomtrioxide ook nog worden geclassificeerd als categorie 1 en 2 mutageen, hetgeen minuscule veranderingen kan aanbrengen in het DNA-molecuul bij de mens **(zie tab 3, bijlage 9).**

Arseenzuur en chroomtrioxide lossen goed op in water en kunnen ons lichaam via een drietal routes binnendringen **(zie tab 3, bijlage 10 en 11).**

- via de lucht (ademhaling)
- via de huid (aanraking)
- via het maagdarmkanaal (besmette voeding)

en zijn daarom levensgevaarlijk. Asbest is een bagatel vergeleken met deze stoffen.

Vroeg of laat komt al het arseen en chroom dat **tijdelijk** in het geïmpregneerde hout zit opgeborgen in opgeloste vorm als **arseenzuur en chroomtrioxide** vrij in ons oppervlaktewater, grondwater en drinkwater terecht.

Gewolmaniseerd hout bevat **(zie tab 3, bijlage 12)**.

- 3000 mg/kg arseen.
- 6000 mg/kg chroom VI.

Per m³ hout (500 kg. Hout) is dat:

- 1.500.000 mg = 1.5000.000.000 µg arseen
- 3.000.000 mg = 3.000.000.000 µg chroom.

Het grondwater is **ernstig verontreinigd** als het boven de interventiewaarde zit. De interventiewaarde bedraagt voor **(zie tab 3, bijlage 12)**:

- arseen 60 µg/l
- chroom 30 µg/l

Een kuub gewolmaniseerd hout verontreinigd dus op termijn:

- 25.000.000 liter water met **arseen boven de interventiewaarde.**
- 100.000.000 liter water met **chroom boven de interventiewaarde.**

Arseen (arseenzuur) is al vanaf 1986 een zwarte lijststof voor water, bodem en lucht en chroom VI (chroomtrioxide) is vanaf 1986 een zwarte lijststof voor lucht. Deze zwarte lijststoffen zijn zo gevaarlijk dat in de jaren 80 veelal in internationaal verband is besloten dat in het milieu brengen van deze stoffen gezien de stoffeigenschappen, zoals giftigheid- waaronder carcinogeniteit, mutageniteit en teratogeniteit – afbreekbaarheid en (bio)accumulatie, die een ernstig risico inhouden **via een maximaal brongerichte aanpak met de best bestaande techniek moet worden vermeden.**

Dit Internationaal beleid heeft de Staat der Nederlanden met het door de Tweede Kamer der Staten-Generaal goedgekeurde Indicatieve meerjarenprogramma milieubeheer 1986 – 1990 overgenomen **(zie tab 3, bijlage 4).**

Ondanks deze wetenschap geeft PMSN-Best aan Alfa Best B.V. toch opdracht tot het plaatsen van de Duopal vensterbanken die zijn gemaakt van verspaand sloophout. Dit met de wetenschap dat de werknemers van Alfa Best B.V. als gevolg van die opdracht mechanische bewerkingen op die vensterbanken moet uitvoeren, waardoor die werknemers worden blootgesteld aan bovengenoemde levensgevaarlijke genotoxische kankerverwekkende stoffen en Alfa Best B.V. daarmee in zeer ernstige mate de Arbowet overtreedt.

Op grond van deze aan de KEMA auditor overlegde gegevens was KEMA verplicht om dit als een zeer ernstige tekortkoming op te nemen in hun rapport van 20 november 2006, nummer: 2075687-QUA-S4, met de opgelegde verplichting aan PMSN-Best om hiernaar (mede in verband met hun aansprakelijkheid als opdrachtgever) een verdergaand onderzoek in te stellen.

PHILIPS

De onafhankelijkheid van KEMA als auditor is in geding

Omdat KEMA bovengenoemde zeer ernstige tekortkoming niet in hun rapport van 20 november 2006, nummer: 2075687-QUA-S4, heeft opgenomen is de onafhankelijkheid van KEMA in het geding.

Na diepgaand speurwerk ben ik erachter gekomen dat de directie van N.V. KEMA veiligheidscertificaten afgeeft met "onbeperkte geldigheidsduur" voor geïmpregneerde attractie- en speeltoestellen (zie tab 4, bijlage 1). Dit met de wetenschap dat door hen nooit onderzoek is verricht naar de chemische veiligheid van deze attractie- en speeltoestellen voor kinderen (zie tab 4, bijlage 2). Onder de dekmantel van dit KEMA-keur verkopen Nederlandse bedrijven die geïmpregneerde attractie- en speeltoestellen maken (waaronder Gebr. Smetsers te Sint Oedenrode) de door hen gefabriceerde geïmpregneerde kinderspeeltoestellen als zijnde veilig voor de daarop spelende kinderen en maken als zodanig daarvoor ook reclame (zie tab 4, bijlage 3, 4).

Als gevolg van dit door de directie van N.V. KEMA afgegeven KEMA-keur veiligheidscertificaten met "onbeperkte geldigheidsduur" staat nagenoeg geheel Nederland vol met deze geïmpregneerde attractie- en speeltoestellen voor kinderen. Zo ook binnen de Nederlandse basisscholen.

De Nederlandse Arbodiensten gingen ervan uit dat als gevolg van KOMO-keur en KEMA-keur deze geïmpregneerde kinderspeeltoestellen veilig waren en hebben om die reden binnen de Nederlandse basisscholen geen Risico -inventarisatie en -evaluatie naar de chemische veiligheid uitgevoerd voor de daarop spelende kinderen. Op verzoek van een ouder van twee kinderen heb ik naar deze chemische veiligheid een aanvullende Risico -inventarisatie en -evaluatie binnen de basisschool On Line te Eindhoven uitgevoerd. Betreffende aanvullende Risico -inventarisatie en -evaluatie van 8 februari 2007 (incl. bijbehorend 10-tal producties aan bijlagen) met bijbehorende brief d.d. 23 februari 2007 (kenmerk: 100700033/02) van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Arbeidsinspectie) vindt u bijgevoegd (zie tab 5). Ik wil u vragen om kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Met die inhoud is feitelijk komen vast te staan dat als gevolg van dit KOMO-keur en KEMA-keur alle directies van de Nederlandse basisscholen die geïmpregneerde attractie- en speeltoestellen binnen hun school hebben geplaatst al vele jaren in ernstige mate de Arboret hebben overtreden en de aan hen toevertrouwde kinderen hebben vergiftigd met bovengenoemde levensgevaarlijke genotoxische kankerverwekkende, reprotoxische en mutagene stoffen als chroomtrioxide (chroom VI) waarbij zelfs de Maximaal Toelaatbare Risico waarde (MTR-waarde) wordt overschreden. Deze wetenschap in samenhang met de wetenschap dat vanaf omstreeks 1990 de Nederlandse markt is overspoeld met deze geïmpregneerde kinderspeeltoestellen vormt een verklaring voor het feit dat in de periode 1996-2005 maar liefst 1064 kinderen (0-15 jaar) zijn overleden aan kanker, waarmee kanker de belangrijkste doodsoorzaak bij kinderen tussen de 2 en 12 jaar is geworden (zie tab 6).

PHILIPS

Dit is nog maar het topje van de ijsberg. De meeste kankergevallen als gevolg van blootstelling aan kankerverwekkende stoffen ontstaan 20 tot 30 jaar na de eerste blootstelling. Dit zal ook veel kinderen van werknemers van PMSN-Best treffen, hetgeen grote schade voor PMSN-Best tot gevolg zal hebben.

Gezien vorenstaande feiten heeft KEMA er zeer groot belang bij dat dit enorme vergiftigingsschandaal van onze Nederlandse kinderen kost wat kost onder het kleed blijft: dit om te voorkomen dat KEMA daarvoor later schade aansprakelijk wordt gesteld. Om dat bewerkstelligt te krijgen heeft KEMA in de Willem-Alexander Centrale van Demkolec B.V. (thans: Nuon) te Buggenum onderzoeken uitgevoerd en onderzoeksrapporten geschreven in strijd met de waarheid. Daarover heb ik al op 5 oktober 2001 contact gehad met de algemeen directeur van KEMA. Bij brief van 8 oktober 2001 heb ik de heer A.J.A. Konings (Power Generations & Sustainables) van KEMA de bewijsstukken met toelichtend schrijven van hun kwalijke rol laten toekomen.

Deze brief van 8 oktober 2001 aan de heer A.J.A. Konings vindt u bijgevoegd (zie tab 7). Ik wil u vragen om kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Op 17 oktober 2001 heb ik hierover overleg gehad met de heren Van Helden, Duim en Konings van KEMA en alles toegelicht (zie tab 7). Na dat gesprek bleek ieder contact hierover bij KEMA onmogelijk. Het is hierbij goed te weten dat de aandeelhouders van KEMA de energiebedrijven zijn (zie tab 8), waaronder Nuon en Essent en dat die energiebedrijven met grote bedragen aan overheidssubsidie betreffend verdund gevaarlijk afval (verdund geïmpregneerd hout) in strijd met de Europese Afvalstoffenlijst (Eural) bijstoken/meevergassen in hun kolengestookte elektriciteitscentrales voor de opwekking van groene stroom.

Het is hierbij goed te weten dat Essent Milieu B.V. (aandeelhouder van KEMA) in strijd met de uitspraak no's: F03.98.0171, F03.98.0179, F03.98.0180, F03.98.0181, F03.98.0182, F03.98.0183 en F03.98.0184 van 19 augustus 1998 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State geïmpregneerd sloophout, dat visueel niet valt te onderscheiden van onbehandeld sloophout, verspaand om er spaanplaat van te laten maken (voor o.a. de vensterbanken van PMSN-Best) en het als biomassa laat meevergassen in de kolengestookte elektriciteitscentrales van Nuon en Essent, aandeelhouders van KEMA.

Met deze handeling wordt gevaarlijk afval (geïmpregneerd gedeelte in sloophout) verdund met niet gevaarlijk afval (niet geïmpregneerd gedeelte in sloophout). Met het verdunnen van gevaarlijk afval (zeker op zo'n grote schaal) worden alle bouwerordeningen in alle Nederlandse gemeenten overtreden, wordt de Europese Afvalstoffenlijst (Eural) overtreden en worden daarmee de meest zware milieumisdrijven gepleegd die gepleegd kunnen worden, zeker als dat gebeurt met het oogmerk om daarmee (als aandeelhouder) miljoenen euro's aan overheidssubsidie te vangen onder de dekmantels van "Groene Stroom" en "CO₂-reductie". Waartoe dat alles heeft geleid maakt mijn klacht d.d. 29 mei 2006 hierover aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen glashelder. Betreffende klacht (zonder bijlagen) vindt u bijgevoegd (zie tab 9). Ik wil u vragen om kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

PHILIPS

Met de inhoud van die klacht is o.a. feitelijk komen vast te staan dat Nuon (aandeelhouder van KEMA) in hun op 29 maart 2005 ingekomen aanvraag de grens van acceptatie van zware metalen in secundaire brandstoffen (biomassa) bij wijzigingsbesluit van 17 januari 2006 voor de zware metalen arseen, beryllium, cadmium, koper, kwik, mangaan, molybdeen, seleen, tin, vanadium en zink maar liefst 200 tot 1000 maal hoger hebben gemaakt dan in de bij besluit van 11 november 2003 verleende milieuvergunning die al 14 tot 1471 maal hoger was dan in kolen gemiddeld. Voor Barium, Fluor en Telluur zijn er geen grenzen meer opgenomen in het wijzigingsbesluit van 17 januari 2006. Die stoffen mogen onbeperkt worden bijgestookt. Voor de verschillen per metaal zie ondergenoemde tabel 4.1.6 van bij de Wm-aanvraag behorende MER.

In tabel 4.1.6 van de bij de Wm-aanvraag behorende MER staan de zware metalen concentraties van de in Nederland verstoekte steenkool opgesomd. In tabel 4.1.7 van de bij de Wm-aanvraag behorende MER, waarvoor bij besluit van 11 november 2003 milieuvergunning is verleend, staan de maximaal toelaatbare zware metalen concentraties van de mee te vergassen secundaire brandstoffen opgesomd. In bijlage I behorende bij de wijzigingsaanvraag van 24 maart 2005, waarvoor op 17 januari 2006 milieuvergunning is verleend, staan de huidige maximaal toelaatbare zware metalen concentraties van de mee te vergassen secundaire brandstoffen opgesomd.

Tabel 4.1.6 MER Samenstellingsgegevens Kolen gemiddeld		Tabel 4.1.7 MER / Tab.5.1 aanvraag Acceptatiecriteria in Wm-vergunning van 11 november 2003		Bijlage I achter wijzigingsaanvraag Acceptatiecriteria in Wijzigings- vergunning van 17 januari 2006	
	Mg/kg d.s. is gem. in kolen		Mg/kg d.s. is (x) kolen gem.		Mg/kg d.s. is (x) kolen gem.
As (Arseen)	2,4	As	50 (21 x)	As	1000 (417x)
Ba (Barium)	177	Ba	10000 (56 x)	Ba	- (onbeperkt)
Be (Beryllium)	1,1	Be	25 (23 x)	Be	1000 (909x)
Cd (Cadmium)	0,11	Cd	25 (227 x)	Cd	1000 (9090x)
Co (Cobalt)	5	Co	2500 (500 x)	Co	1000 (200x)
Cr (Chroom VI)	17	Cr (VI)	2500 (147 x)	Cr (VI)	1000 (59x)
Cu (Koper)	11	Cu	2500 (227 x)	Cu	200000 (18182x)
F (Fluor)	110	F	2500 (23x)	F	- (onbeperkt)
Hg (Kwik)	0,11	Hg	5 (45x)	Hg	1000 (9090x)
Mn (Mangaan)	44	Mn	10000 (227x)	Mn	250000 (5682x)
Mo (Molybdeen)	1,7	Mo	2500 (1471x)	Mo	200000 (117648x)
Ni (Nikkel)	14	Ni	1400 (100x)	Ni	1000 (71x)
Pb (Lood)	7,8	Pb	2500 (321x)	Pb	1000 (128x)
Sb (Antimoon)	0,5	Sb	25 (50x)	Sb	10000 (20000x)
Se (Seleen)	1,5	Se	25 (17x)	Se	30000 (20000x)
Sn (Tin)	2,0	Sn	2500 (1250x)	Sn	1000 (500x)
Te (Telluur)	<1	Te	25 (25x)	Te	- (onbeperkt)
V (Vanadium)	26	V	2500 (96x)	V	10000 (385x)
Zn (Zink)	26	Zn	10000 (385x)	Zn	50000 (1923x)

Met bovengenoemd feitelijk bewijsmateriaal is onomstotelijk komen vast te staan dat de huidige acceptatievoorwaarden voor het meevergassen van biomassa in de Willem Alexander Centrale van Nuon Power Buggenum B.V. te Haalen de concentratie aan zware metalen in die biomassa ten opzichte van kolen, afhankelijk van het soort metaal, stapsgewijs is verhoogd van 59 maal tot 117648 maal en voor een 3-tal zware metalen tot onbeperkt.

Ook Nederlandse Philips bedrijven kopen deze "groene stroom" in en werken daarmee mee aan de vergiftiging van de gehele Nederlandse bevolking (waaronder hun eigen werknemers) met kankerverwekkende stoffen. De oorzaak daarvan moet worden gezocht in het feit dat de Nederlandse Philips bedrijven het bedrijf KEMA altijd als een betrouwbare partner hebben gezien.

Bovengenoemde gesubsidieerde vergiftiging van de gehele Nederlandse bevolking (waaronder alle Philips medewerkers in Nederland) gaat met deze "groene stroom" nog veel verder. Het vliegass en bodemas dat na verbranding overblijft,

PHILIPS

hetgeen feitelijk extreem gevaarlijk afval is, wordt beschouwd als vliegias en bodemas uit zuivere biomassa dat als grondstof in hoge concentraties kan worden toegevoegd aan cement, beton, stenen, dakpannen, etc. Hierover heb ik algemeen directeur P.J.J.G. Nabuurs van KEMA bij brief van 27 augustus 2002 letterlijk het volgende kenbaar gemaakt (zie tab 10):

Geachte heer Nabuurs,

In het Katholiek Nieuwsblad van 23 augustus 2002 zegt uw medewerker ing. A.J. Sarabér MSc, die als specialist werkzaam is op het gebied van poederkoolvliegias, letterlijk het volgende (zie bijlage 1):

1. *In de Nederlandse elektriciteitscentrales wordt geen chemisch (gevaarlijk) afval bijgestookt.*

Uit onderzoek uitgevoerd door de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak is vast komen te staan, en bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is bevestigd, dat (overgeschilderd) gewolmaniseerd hout in de afvalfase visueel niet valt te herkennen en dus ook niet valt te scheiden van het overige sloophout. Ook KEMA heeft zich aan deze uitspraak van de Raad van State te houden.

Het gewolmaniseerde hout dat zich tussen het sloophout bevindt (± 30 procent) moet op grond van de Eural (Europese wetgeving) worden verwijderd en verwerkt als gevaarlijk afval. Dit gevaarlijke afval, wordt met het overige sloophout in o.a. de kolengestookte elektriciteitscentrale Nuon Power Eindhoven te Haelen mee bijgestookt onder de dekmantel van "biomassa" voor de opwekking van "groene stroom". Een belangrijk gegeven hierbij is dat dit mag op grond van een MER-rapportage van KEMA zelf. Over belangenverstrengeling gesproken! Hierover heb ik uw voorganger de heer Van Helden en uw werknemers Duin en Konings al bij brief van 8 oktober 2001 geïnformeerd. Ook heb ik, op uitnodiging van uw voorganger de heer Van Helden, dit alles in een persoonlijk gesprek met hen op 17 oktober 2001 mondeling toegelicht. Ondanks deze wetenschap, die bij u persoonlijk aanwezig moet zijn, staat u toe dat uw werknemer ing. A.J. Sarabér MSc, via het Katholiek Nieuwsblad van 23 augustus j.l. naar buiten brengt dat in de Nederlandse elektriciteitscentrales geen gevaarlijk afval wordt meegestookt. Of is het zo dat die medewerker van u dat moet zeggen ???

Ik richt aan u het nadrukkelijke verzoek om hierover naar zowel ondergetekende als wel de heer H. Rijkers van het Katholiek Nieuwsblad volledige openheid van zaken te geven.

2. *De MAC-waarde voor cement en poederkoolvliegias bedraagt 10 milligram per kubieke meter lucht. Ook cakemeel en bloem hebben deze waarden. Uit allerlei wetenschappelijke onderzoeken blijkt dat indien relatief hoge percentages afvalstoffen (waaronder sloophout en RWZI-slib) in de elektriciteitscentrales worden meegestookt, de MAC-waarde voor de gegenereerde poederkoolvliegias 10 milligram per kubieke meter is. De relatie tussen het meestoken en te nemen extra beschermings-maatregelen is dus niet aanwezig.*

Juist als gevolg van het meestoken van sloophout (deels gevaarlijk afval) en RWZI-slib (ook deels gevaarlijk afval) wordt de concentratie aan zware metalen in het poederkoolvliegias, waaronder chroom VI, drastisch hoger. Door dit poederkoolvliegias, tot in concentraties van boven de 50%, toe te voegen aan (ENCI)cement, wordt de aanwezigheid van die zware metalen in cement, waaronder chroom VI, drastisch verhoogd. Chroom VI-verbindingen zijn genotoxische carcinogenen die goed oplossen in water en ook gemakkelijk via de huid het lichaam kunnen binnendringen. Door deze stoffen in cement te verwerken worden al onze bouwvakkers via inhalatie, ingestie en via de huid blootgesteld aan onnodig grote hoeveelheden genotoxisch carcinogenen.

PHILIPS

Ik kan mij niet voorstellen dat een arbeidsdeskundige of arbo-dienst hierover een positief advies heeft uitgebracht. De Arbeidsomstandighedenwet verplicht werkgevers, die haar werknemers (bouwvakkers) met dergelijke stoffen laat werken, voorafgaande daaraan, tot het uitvoeren van een risico-inventarisatie en -evaluatie door een gecertificeerde arbo-dienst.

Ik richt aan u dan ook het nadrukkelijke verzoek om zowel de heer Rijkers van het Katholiek Nieuwsblad als wel ondergetekende per kerende post hiervan een risico-inventarisatie en -evaluatie te laten toekomen. Behoudens toezending van dit verzochte rapport voor bouwvakkers, binnen acht dagen na heden, ga ik ervan uit dat een dergelijk rapport niet bestaat. In dat geval zal ik de arbeidsinspectie(s) verzoeken om, met oplegging van een boete bij alle bouwbedrijven in Nederland, het gebruik van vliegacement onmiddellijk te verbieden. Daarbij zal een afschrift van deze brief worden overlegd.

Bijgevoegd vindt u mijn certificaat, nummer V395, van de SKO van mijn vakbekwaamheid als Hoger Veiligheidskundige (zie bijlage 2).

In afwachting van uw reactie, teken ik.

Op deze brief d.d. 27 augustus 2002 heeft algemeen directeur ir. P.J.J.G. Nabuurs van KEMA nooit gertageerd. Het betreft dezelfde algemeen directeur ir. P.J.J.G. Nabuurs van KEMA die het tot 1 oktober 2008 geldige certificaat OHSAS 18001 aan PMSN-Best heeft ondertekend (zie tab 11). Het moge u duidelijk zijn dat een dergelijk certificaat niet meer voorstelt als een dekmantel voor KEMA om daarmee zware grensoverschrijdende misdrijven te kunnen (laten) plegen.

Dit heeft als gevolg dat vanaf die tijd en nog steeds de Nederlandse cement meer dan 10 ppm oplosbare chroom VI verbindingen bevat. Dit terwijl de Europese richtlijn 2003/53/EG (PB EU nr L178 van 17/7/2003) houdende zesentwintigste wijziging van richtlijn 76/769/EEG van de Raad betreffende beperkingen op het in de handel brengen en het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (nonylphenol, nonylphenolethoxylaate en cement) beperkt de maximaal toegelaten hoeveelheid chroom VI in cement tot 2 ppm. Chroom VI is allergeen en carcinogeen voor de mens. De beperking tot 2 ppm is van toepassing vanaf 17 januari 2005 op de productie en het gebruik van nieuw cement. Door toedoen van KEMA wordt in geheel Nederland deze Europese richtlijn 2003/53/EG overtreden; ook binnen PMSN-Best. Ik heb dit vele malen kenbaar gemaakt bij de director Facility Management Best, echter zonder daadwerkelijk resultaat. Vanuit het PMSN-bestuur van Best werd (en wordt) dit alles gezien als maatschappelijk aanvaardbaar omdat dit over geheel Nederland plaatsvindt. De gevolgen daarvan zijn:

Aandoeningen

Contact met cement kan leiden tot verschillende soorten aandoeningen:

- 'cementziekte': een allergische reactie in de vorm van dermatose, voornamelijk te wijten aan chroom VI in het cement (rode vlekken, kloven, ontstekingen, ernstige eczemen, ...);
- oogontstekingen: bij contact van cement met de ogen;
- rhinitis: bij inademing van droog cement.

PHILIPS

Chroom VI als boosdoener

De grootste boosdoener onder de bestanddelen die een cementallergie veroorzaken is chroom VI. Deze vorm van chroom ontstaat bij hoge temperaturen of vochtigheid. Chroom III in droge cement wordt dan geoxideerd tot het allergene en carcinogene chroom VI. Wanneer het cement vermengd wordt met water, is de kans op een allergie dus groter. Maar ook droog cement bevat reeds een bepaalde hoeveelheid chroom VI.

Beschermingsmaatregelen

Zoals steeds is het aan te raden eerst collectieve beschermingsmaatregelen te nemen, maar ook individuele beschermingsmaatregelen dringen zich hier op.

Collectief:

- gebruik cement met minder dan 2 ppm chroom VI, met ijzersulfaat;
- de automatisering van zoveel mogelijk handelingen;
- ervoor zorgen dat alle cementzakken van etiketten voorzien zijn;
- zorg voor een koele en droge opslag van het cement;
- de gebruikers op de hoogte brengen van het risico.

Individueel:

- het contact van de huid met cement vermijden;
- aangepaste handschoenen dragen, bv. met katoen gevoerde nitril, neopreen, butyl of PVC;
- regelmatig van werkkleding verwisselen;
- handen wassen na werken met cement;
- eventueel beschermende crèmes gebruiken tijdens en/of na het werken met cement;
- na het werk een douche nemen.

Aan dit alles heeft PMSN-Best binnen haar Plant geen uitvoering gegeven in geval van werken met cement, ondanks mijn nadrukkelijk aandringen daarop bij de director Facility Management Best. De director Facility Management Best vond dit maatschappelijk aanvaardbaar omdat dit over geheel Nederland plaatsvindt.

Plantdirecteur R. Fonville heeft aan alle managers van de organisatorische eenheden een lastgeving laten uitgaan. Deze lastgeving is opgenomen in procedure XW-081001 van het Arbo Management Systeem (AMS) van PMSN-Best. In die lastgeving schrijft de heer Fonville letterlijk het volgende (zie tab 12):

Bij de bedrijfsvoering in Nederland dient een groot aantal wettelijke voorschriften in acht te worden genomen. Afhankelijk van de aard van de werkzaamheden die verricht worden binnen dat gedeelte van de organisatie waarover u de leiding is opgedragen, zult u in meerdere of mindere mate met deze wettelijke voorschriften worden geconfronteerd. Het betreft onder andere:

- de milieuwetgeving;
- de wetgeving inzake vervoer van personen en goederen;
- de Arbowet inzake de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeidsomstandigheden; en
- de wetgeving op het gebied van mededinging en economische delicten;
- de wetgeving op het gebied van bescherming van intellectuele eigendom;
- de wet Bescherming Persoonsgegevens.

De directie van Philips Medical Systems Nederland B.V. (PMSN) hecht er grote waarde aan dat de bedoelde wettelijke voorschriften binnen uw organisatie stipt wordt nageleefd. Het is hierom dat wij u deze nadrukkelijk opdragen ervoor zorg te dragen dat de naleving van de wettelijke voorschriften binnen uw organisatie ook daadwerkelijk plaatsvindt.

Uw verantwoordelijkheid houdt in onder meer dat u terzake van de naleving van wettelijke voorschriften:

- de nodige bevelen geeft;
- de nodige maatregelen treft ter voorkoming van overtredingen;
- de nodige middelen verstrekt om te voldoen aan de voorschriften, alsmede het redelijkstwijfel te vorderen toezicht houdt.

U dient hierbij tevens gevolg te geven aan de richtlijnen en instructies die door of namens de directie in het belang van een juiste nakoming van de bedoelde wetgeving zijn of worden uitgegeven. Ook moeten alle medewerkers van uw bedrijfsonderdeel zich houden aan de General Principles van Philips.

Mocht u de hiervoor bedoelde verantwoordelijkheid (gedeeltelijk) delen met, de gedelegeerd hebben aan andere functionarissen die niet behoren tot de organisatie, dan dient u daarover duidelijke afspraken te maken en deze op schrift vast te leggen.

Hetzelfde geldt natuurlijk indien u verantwoordelijkheden op u heeft genomen die op de bedrijfsvoering van een andere organisatie dan die van u betrekking hebben.

Indien u in voorkomende gevallen van mening zou zijn dat u de nodige middelen onthouden om op voldoende wijze aan uw verantwoordelijkheid te voldoen, dan dient u zulks (bij voorkoor na overleg met een van de hierna te noemen instanties) aan de directie mede te delen, zodat daarop gepaste maatregelen kunnen worden getroffen.

Wij verzoeken u nadrukkelijk elke belangrijke (dreigende) overtreding van wettelijke voorschriften onmiddellijk aan te melden, zodat wij samen met u kunnen bezien welke maatregelen genomen moeten worden. Overtredingen van de General Principles dient u te melden aan de Compliance Officer (in casu General Counsel).

U kunt zich bij de uitvoering van deze Opdracht behalve door lokale functionarissen ook centraal laten bijstaan en adviseren door o.a.

- Legal Department PMSN;
- Human Resources Department PMSN, Hoofd Sociale Zaken;
- Export Control/Supply Chain Security Officer;
- Milieu, Veiligheid, Gezondheid en Welzijn (Arbo), Director Facility Management Best.

Gezien voorgaande feiten en omstandigheden kom ik tot de volgende conclusie en aanbevelingen:

Conclusies en aanbevelingen:

- I. Leg dit verdiepingsonderzoekrapport, met bijbehorende bijlagen, onverwijld voor aan alle leden van het PMSN-bestuur van PMSN-Best en vraag om hun persoonlijke reactie daarop;
- II. Leg dit verdiepingsonderzoekrapport, met bijbehorende bijlagen, op een door het PMSN-bestuur te bepalen geschikte moment voor aan alle leden van de Ondernemingsraad van PMSN-Best (is wettelijk verplicht) en vraag om hun reactie daarop;

PHILIPS

- III. Leg dit verdiepingsonderzoekrapport, met bijbehorende bijlagen, gezien de daarin genoemde ernstige feiten van grensoverschrijdende aard, onverwijld voor aan Philips President G. Kleisterlee van de Koninklijke Philips Electronics N.V. die ook Voorzitter is van de Raad van Bestuur en de Groepsraad.
- IV. Draag er zorg voor dat hiervan onverwijld strafaangifte wordt gedaan bij de International Criminal Police (Interpol) daar hier sprake is van zware grensoverschrijdende organisatiecriminaliteit waarvan niet alleen PMSN-Best maar ook alle andere ondernemingen van de Koninklijke Philips Electronics N.V. het slachtoffer zijn.
- V. Verbreek onverwijld alle contacten met KEMA tot het moment de International Criminal Police (Interpol) het strafrechtelijk onderzoek naar aanleiding van bovengenoemde strafaangifte heeft afgerond.

Uiteraard sta ik, als werknemer, te uwer beschikking voor nadere toelichting of uitleg hieromtrent die PMSN-Best maar ook de Koninklijke Philips Electronics N.V. van mij verlangt;

In afwachting van u spoedige beslissing op bovengenoemd 5-tal aanbevelingen verblijf ik,

Met vriendelijke groeten

Ad van Rooij
Safety Manager

PRODUCTIE 46

Provincies negeren verbod Raad van State op houtversnippering

Van een onzer verslaggeefsters

DEN HAAG - Alle provincies hebben tot nu toe geweigerd het versnipperen van afvalhout te verbieden. De Raad van State besliste vorig jaar augustus al dat de vergunningen voor het versnipperen van geïmpregneerd hout moesten worden ingetrokken. De Raad zal de provincies opnieuw de wacht aanzeggen.

Limburg was vorige week als eerste aan de beurt. De Raad van State besliste dat de provincie binnen vier weken alsnog een verbod moest instellen. Volgende week volgt Noord-Brabant, daarna de andere provincies. A. van Rooij, directeur van het Ecologisch Kennis Centrum, die de zaak aanhangig maakte verwacht dat ook de andere provincies zullen moeten bijdraaien.

Bij het procedé om hout te impregneren wordt gebruik gemaakt van koper, chroom en arseen — sterk kankerverwekkende stoffen. Geïmpregneerd hout bevat volgens Van Rooij per kubieke meter voldoende gif om 1,5 miljard liter water te verontreinigen.

„Alle tuinschuttingen in Nederland zijn eigenlijk zwaar chemisch afval. Doordat het gif uit het versnipperde hout in het water terecht komt zijn inmiddels ook alle vissen en al het slib vergiftigd.”

Een groot probleem is dat geïmpregneerd hout niet te onderscheiden is van ander hout dat vrijkomt als bouw- en sloopafval. „Een blauw overgeschilderd stuk geïmpregneerd hout ziet er echt niet anders uit dan een blauw overgeschilderd stuk niet geïmpregneerd hout”, legt de Rooij uit. Dat werd vorig jaar ook erkend door de Raad van State, die daarop besloot dat de vergunningen voor het versnipperen van al het afvalhout moesten worden ingetrokken.

Limburg heeft inmiddels het hernieuwde verzoek de vergunningen in te trekken afgewezen. Het acht het versnipperen van afvalhout geen gevaar voor het milieu. Noord-Brabant zegt hout niet te versnipperen als het te herkennen is als geïmpregneerd hout.

Het geldakuis van De Nederlandse Bank in Lelystad wordt een opslagruimte waarin dozen met munten en bankbiljetten keurig liggen te wachten op de invoering van de euro. Wie het niet weet, ziet het niet, want het is bijna een gewone bedrijfskluze. In de volksmond heet het gebouw al Dagobert Duck-kluis, maar een duik vanaf de springplank zit er niet in.

In de rubriek Richtprijzen bouwmaterialen zijn deze maand wijzigingen opgenomen onder de nummers 47, Betonnen dakpannen; 49, VBI-funderingsbekisting; 41, Afbasementen en afsluitingen.

Cobouw

He

Zaterdag 5 september / maandag 7 september 1998 Hoofdredacteur I.J. Kraal Uitgever: Ten Hagen & Siam bv Postbus 34 2501 AG Den Haag Telefoon redactie: 070 - 30 -

Totaal verbod op vermalen van

gen in te trekken voor stationaire- en mobiele installaties die hout shredderen dat niet onder de categorieën plantsoen- en tuinafval valt.

Dodelijke dosis

Van Rooij merkt op dat door het shredderen van bouw- en sloophout jaarlijks alleen al voor elke inwoner van Nederland tienmaal de dodelijke dosis in het water, de bodem en de lucht terecht komt. Bedrijven die verduurzaamd hout vermalen, handelen volgens hem tegen de bepalingen van de Arboret. De provincie Limburg liet inmiddels weten, zich te beraden op de maatregelen die Van Rooij voorstelt.

Via het shredderen van afvalhout uit bouw- en sloopwerken komt jaarlijks ruim 30.000 kilo arsenicumverbindingen vrij en ongeveer 60.000 kilo chroom VI-verbindingen. Arseen- en chroom VI-verbindingen zijn uitermate kanker- en verwekkend.

Deze stoffen schaden ook de menselijke voortplanting. Chroom VI staat te boek als genotoxisch. Een molecuul van deze stof kan op termijn al tot kanker leiden. Daarbij veroorzaakt de verbinding genetische schade. Verduurzamingsmiddelen bestaan uit zouten of zuren en lossen om die reden op in water.

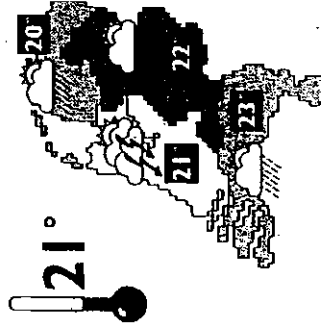
Aan deze vervuiling valt volgens

Van Rooij niet te ontkomen. Ter illustratie noemt hij de houthandel. Daar vermengen krullen en zaagsel van verduurzaamd hout zich via de afzuiginstallatie met schone restanten. Die worden bijvoorbeeld tot pellets geperst en verbrand in de installaties van energielecentrales. Die mogen de elektriciteit, die daarmee wordt opgewekt, tegen een duurder tarief aanbieden als 'groene stroom'. Via de schoorstenen van de centrales komen de verduurzamingsmiddelen in het milieu terecht. De deeltjes zijn door het stookproces zo klein geworden dat ze ongehindert de filters passeren. Chemische restanten komen ook terecht

Oprit in wording

P

Het weer

Het dagblad voor de bouw

eur I.J. Kraal Uitgever: Ten Hagen & Stam bv Postbus 34 2501 AG Den Haag Telefoon redactie: 070 - 3046700 Fax: 070 - 3045804 E-mail: cobouw@wikhs.nl Internet: http://www.cobouw.nl 142e jaargang, nummer 163

1 op vermalen van verduurzaamd hout

naire- hout uit bouw- jaarlijks ruim 30.000 kilo arse- cumverbindingen vrij en ongeveer 60.000 kilo chroom VI-verbindingen. Arseen- en chroom VI-verbindingen zijn uitermate kanker- verwekkend.

Deze stoffen schaden ook de menselijke voortplanting. Chroom VI staat te boek als genotoxisch. Een molecuul van deze stof kan op termijn al tot kanker leiden. Daarbij veroorzaakt de verbinding genetische schade. Verduurzamingsmiddelen bestaan uit zouten of zuren en lossen om die reden op in water.

Aan deze vervuiling valt volgens

Van Rooij niet te ontkomen. Ter illustratie noemt hij de houthandel. Daar vermengen krullen en zaagsel van verduurzaamd hout zich via de afzuiginstallatie met schone restanten. Die worden bijvoorbeeld tot pellets geperst en verbrand in de installaties van energiecentrales. Die mogen de elektriciteit, die daarmee wordt opgewekt, tegen een duurder tarief aanbieden als 'groene stroom'.

Via de schorstenen van de centrales komen de verduurzamingsmiddelen in het milieu terecht. De deeltjes zijn door het stookproces zo klein geworden dat ze ongehinderd de filters passeren. Chemische restanten komen ook terecht

in de vliegas. De cementindustrie gebruikt die weer als toeslagstof en vervuult daarmee het milieu.

Gesubsidieerd

Verduurzamers persen jaarlijks om en nabij 300.000 kilo arseen-verbindingen in hout. Volgens Van Rooij wordt het gebruik van deze stof tot 75 procent gesubsidieerd. Arseen spoelt uit en komt vroeg of laat in het water terecht. Daar slaan ze weer neer in het slib. Mede door deze chemische middelen bestempelt Van Rooij de vis uit de Noordzee als 'chemisch afval'. Enkele verduurzamingsmiddelen, zoals supenwolmant- zout-Co van Hickson Garantor

Nederland uit Nijmegen, zijn samengesteld uit levensgevaarlijk chemisch afval van bijvoorbeeld de metaalindustrie en erts smelterijen.

Volgens Van Rooij mogen zelfs de impregneerders niet weten welke middelen zij verwerken. Hij staat deze bewering met het antwoord dat een impregneerder van VROM ontving op zijn vragen over verduurzamingsmiddelen.

Pyrolyse

De verwerking van het behandelde hout hoeft volgens Van Rooij geen problemen op te leveren. Hij denkt daarbij aan pyrolyse. Deze techniek functioneert alleen voor

de verduurzamingsmiddelen die nog niet in het water zijn opgelost. Dat kan door energie-arm ontzand slib te mengen met energierijk bouw- en slooppaaval.

Mengsel

Dit gemengde materiaal houdt zichzelf door de eigen energie-opbrengst acht dagen lang op een temperatuur van 1200 graden Celsius. Van de oorspronkelijke massa blijft zo'n vijf procent over. Dat wordt door een hogere temperatuur vloeibaar gemaakt. Zwarte metalen slaan als een blok neer. De rest verandert in obsidiaan wat zonder bezwaar als bouwmaterial aal kan worden gebruikt.

in wording

'Parkeerplaatsen belangrijker

Jan Oliehoek

6

Belgisch bedrijf verwerkt giftig hout uit Nederland

Voorpagina

Gazet van Antwerpen
19 nov 1999.

BRUSSEL - Nederlandse bedrijven voeren op grote schaal giftig houtafval uit naar een aantal Europese landen waaronder België. Het geïmpregneerd houtafval, dat in Nederland niet verwerkt mag worden omdat het schadelijke en kankerverwekkende metalen bevat, wordt hier voor spaanderplaten gebruikt. Een bedrijf uit West-Vlaanderen voert 50.000 ton snippers in.

Thierry Goeman

Nederland verbiedt vanaf volgend jaar het gebruik van groen verduurzaamd tuinhout. Dat wordt onder meer gebruikt voor afsluitingen en speeltuigen maar is gevaarlijk voor volksgezondheid en leefmilieu. Het geïmpregneerde hout zit vol met arseenzuur, chroom VI-verbindingen en koper. Stuk voor stuk kankerverwekkende producten die volgens milieudeskundigen zelfs schadelijker zijn dan asbest.

Een groot gedeelte van die zware metalen komt onvermijdelijk in de grond en het drinkwater terecht. Maar daar houdt het niet op. De Nederlandse wet verbiedt al langer de verwerking van dat houtafval. Omdat de overheid weet welke schadelijke dampen vrijkomen bij vernietiging in verbrandingsovens.

Om van het afval af te geraken voeren onze noorderburen met goedkeuring van de overheid het tot houtsnippers vermalen geïmpregneerde hout dan maar op grote schaal uit. Naar Scandinavische landen, naar Duitsland, Portugal, Italië en ook naar België. Onder meer naar een West-Vlaams bedrijf dat spaanderplaten maakt en volgens ingenieur Ad van Rooij van het Ecologisch Kennis Centrum in Nederland misleid en misbruikt wordt. De bedrijfsleiding van het spaanderbedrijf, dat meer dan 50.000 ton zuivere en giftige Nederlandse houtsnippers aanvoert, onthoudt zich van commentaar.

OVAM, dat het Belgische vezelplaatbedrijf een milieuvergunning heeft afgeleverd voor de verwerking van uit Nederland afkomstige 'zuivere' houtsnippers, belooft - net als de overheid - de zaak te onderzoeken.

Dat doet de Nederlandse overheid al jaren. Maar geen van de drie ministers van Milieu die de laatste tien jaar de revue gepasseerd zijn, hebben iets ondernomen.

PRODUCTIE 47

Sjollemastraat 6
8142 JS Heerenveen
tel. 0513-624907

L'Warder Courant Leenswanden Courant
Donderdag 7 oktober 1999

Giftige stoffen via lucht lozen mag niet meer

Uitspraak Europees Hof

+ Verhaardig (Lammink?)

DEN HAAG / BRUSSEL (GPD) - De Nederlandse industrie en akkerbouw kunnen verontreinigende stoffen niet meer ongestraft lozen via de lucht. Dit is het gevolg van een uitspraak van de Europese rechter. Deze heeft bepaald dat de term 'lozing' zo ruim moet worden geïnterpreteerd, dat zelfs stoom, nevel en het verwaaien van verontreinigde stoffen eronder vallen.

→ dit vraagt om Ecotax

„Dit is een grote stap vooruit voor de bescherming van zwem- en drinkwater en het zeemilieu tegen de gevolgen van luchtverontreiniging”, zegt Marc Koene van de Stichting Natuur en Milieu in Utrecht. Hij voorziet dat de milieubeweging meer rechtszaken zal winnen.

Nu verdwijnen er via schoorsteenpijpen vaak nog tonnen aan verontreinigende stoffen in het milieu, zonder dat gekeken wordt naar de gevolgen van het neerslaan hiervan op het oppervlaktewater. De uitspraak van het Europese Hof van Justitie in Luxemburg zal tot scherpere milieunormen leiden en het bedrijfsleven verder op kosten jagen, aldus Koene.

Voor de akkerbouw komt volgens hem verder onder druk te staan, omdat het uitwaaien van bestrijdingsmiddelen volgens de Europese richtlijn strenger moet worden getoetst op de gevolgen voor het oppervlaktewater. Voor veestallen met hoge concentraties verzurende damp van mest geldt hetzelfde.

De Europese rechter kwam tot de uitspraak in een zaak tussen A. van Rooijen het waterschap de Dommel uit het Brabantse Sint Oedenrode. Het in die plaats gevestigde houtimpregneerderbedrijf Van Aarle gebruikt een zogeheten stoomfixatiema-

chine, zonder hiervoor een vergunning te hebben. Het waterschap oordeelde dat deze ook niet nodig was.

Van Rooijen die reeds jaren strijd voert tegen het verduurzamen van hout met kankerverwekkende stoffen als arseen en chroom, voerde echter aan dat de giftige stoom in het oppervlaktewater terecht komt en derhalve vergunningplichtig is. De Raad van State kwam er niet uit en vroeg de Europese rechter om advies.

H. Boon, voorzitter van de branchevereniging van houtimpregneerderbedrijven (VHN), zegt dat zijn branche geen gevolgen zal ondervinden van de uitspraak omdat de stoom volgens hem „niet verontreinigend” is. Maar, voegt hij daaraan toe: „Voor andere bedrijfstakken heeft dit inderdaad geweldige consequenties. Zelfs de uitlaat van auto's en schoorsteenpijpen kunnen nu bezocht worden door de controlerende ambtenaar. Dit levert een enorme administratieve rompslomp op.”

Alle Europese landen ondervinden de consequenties van de uitspraak. Frankrijk bijvoorbeeld is met blij met de uitspraak omdat het consequenties kan hebben voor de uitstoot van kerncentrales.

Vergunning voor spuiten met gif

AD zaterdag 16 oktober 1999

7

Door Bas Groenendijk

ROTTERDAM - Boeren, burgers en overheidsinstanties die met gif onkruid bestrijden, zullen in de toekomst daarvoor een vergunning nodig hebben. Die verwachting spreken de Stichting Natuur en Milieu en de Zuid-Hollandse Milieufederatie uit naar aanleiding van een beslissing van het Europese Hof van Justitie. Dat is door de Nederlandse Raad van State gevraagd te beoordelen of het spuiten van giftige stoffen in de open lucht valt onder de werking van de Wet verontreiniging oppervlaktewater en als een lozing valt aan te merken. Het Europese Hof vindt dat dit zo is. Voor het ministerie van VROM reden na te gaan of de uitspraak inderdaad verstrekende

consequenties heeft. „Als de milieubeweging daar nu al vergaande gevolgen aan verbindt, is dat voor haar rekening. Wij wachten eerst maar eens af wat de Raad van State met de Europese uitspraak doet”, aldus het ministerie. Op dit ogenblik mag iedereen onbeperkt toegelaten onkruidbestrijdingsmiddelen gebruiken, hoewel de Raad van State vindt dat gif spuiten onder de werking van de Wet verontreiniging oppervlaktewater valt. Daardoor is een algemene maatregel van bestuur aangekondigd,

die op 1 januari ingaat. Maar die betreft alleen de directe verontreiniging van bijvoorbeeld sloten met landbouwgif.

„Die maatregel is, nog voor de invoering, achterhaald door de uitspraak van de Europese rechter”, meent J. Rutteman van de Zuid-Hollandse Milieufederatie. „Want die rechter heeft bepaald dat ook voor indirecte waterveroontreiniging vergunningen verplicht zouden moeten zijn, omdat op het land gespoten gif via verdamping of via grondwater toch in het milieu komt. Positief is

dat dit voor alle EU-landen geldt. Voor het milieu is grote winst geboekt.” Rutteman wijst erop dat er voor boeren, burgers en overheden alternatieven zijn. „In plaats van gif spuiten kan er machinaal onkruid worden gewied. Door een juiste keuze van de middelen kan de milieubelasting fors worden terug gedrongen”, zegt hij.

De opzienbarende uitspraak van het Europese Hof is uitgelokt door directeur A. van Rooij van het Ecologisch Kennis Centrum in Sint Oedenrode.

Hij woont naast het bedrijf van de gebroeders Van Aarle dat hout 'verduurzamt'. Door stoom met een zoutoplossing op hout te spuiten, is het beter bestand tegen schimmels. De met arsenicum, koper en chroom verontreinigde stoom gaat de lucht in en slaat neer op sloten en land. Vier jaar geleden werd beslist dat dit zonder vergunning mocht, maar daarvan was de Raad van State allesbehalve zeker. De Raad legde de kwestie voor aan het Europese Hof met het verzoek na te gaan of het vrijko-

men van de stoom in de open lucht valt gelijk te stellen aan lozing in de sloot. Daardoor zou de Wet verontreiniging oppervlaktewater van toepassing zijn.

Van Rooij: „Dat is dus zo. Je zou kunnen zeggen dat elk pluimpje rook uit de schoorsteen moet worden aangemerkt als lozing, want zeker als het regent komt die rook in het oppervlaktewater terecht.” Dat zo redenerend iedere automobilist een vergunning nodig zou hebben, gaat de Stichting Natuur en Milieu te ver. „Auto's rijden niet altijd in de buurt van water en daardoor zal het moeilijk bewijsbaar zijn dat uitlaatgasen in het grondwater terecht komen”, aldus M. Koene van de milieuorganisatie.

PRODUCTIE 48

Betreft : SCHREUDER ZN. B.V.

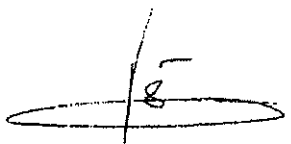
A.M.L. van Rooij
Hazendansweg 36 A
3520 Zonhoven
Belgium

Datum	Ons nummer	Uw kenmerk
25 september 2013	201303015/1/R3	Schreu/29032013/B
Onderwerp	Behandelend ambtenaar	
Heusden	P. Slappendel	
Bp 'Oudheusden'	070-4264288	

In de bovenvermelde zaak is uitspraak gedaan. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Hoogachtend,

de secretaris van de Raad van State,

mr. H.H.C. Visser

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
Schreuder & Zn. B.V. (hierna: Schreuder), gevestigd te Heusden,
appellante,

en

de raad van de gemeente Heusden,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 5 februari 2013 heeft de raad het bestemmingsplan "Oudheusden" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft Schreuder beroep ingesteld.

Schreuder heeft nadere stukken ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 augustus 2013, waar Schreuder, vertegenwoordigd door C.A.P.M. Schreuder, en de raad, vertegenwoordigd door ing. R.M.W.B. Flipsen, werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

Overwegingen

1. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de raad beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De Afdeling toetst deze beslissing terughoudend. Dit betekent dat de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden beoordeelt of aanleiding bestaat voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

2. Schreuder stelt dat met de bestemmingen op haar gronden aan de Laagstraat 1 geen juiste uitvoering wordt gegeven aan het raadsbesluit van 18 december 1973 tot verkoop van deze gronden en de daarop betrekking hebbende notariële akte van 20 april 1976. Aan het gehele perceel van 2,54 ha dient volgens Schreuder de bestemming "Industriële, ambachtelijke en detailhandelbedrijven (divers)" te worden toegekend.

2.1. Uit de Nota van zienswijzen, waarmee de raad heeft ingestemd, blijkt dat de raad zich op het standpunt stelt dat de gronden al bestemd zijn volgens het bepaalde in de notariële akte.

2.2. In het plan is aan het noordelijk deel van het betreffende perceel van 2,5 ha de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "detailhandel" toegekend en aan het zuidelijk deel de bestemming "Agrarisch".

Ingevolge artikel 1, lid 1.35, van de planregels wordt verstaan onder detailhandel het bedrijfsmatig te koop aanbieden, waaronder begrepen de uitstalling ten verkoop, het verkopen en/of leveren van goederen aan personen die, die goederen kopen voor gebruik, verbruik of aanwending anders dan in de uitoefening van een beroeps- of bedrijfsactiviteit.

Ingevolge artikel 5, lid 5.1, aanhef en onder a, onder 3, zijn de voor "Bedrijf" aangewezen gronden bestemd voor bedrijven die in bijlage 1 (Staat

van Bedrijfsactiviteiten) genoemd zijn onder categorie A en B, met uitzondering van zelfstandige kantoren.

Ingevolge dit lid, onder f, zijn deze gronden tevens bestemd voor detailhandel, ter plaatse van de aanduiding "detailhandel".

2.3. In het raadsbesluit tot eigendomsoverdracht en de daarop volgende notariële akte staat dat op de door Schreuder gekochte grond op de hoek Laagstraat en de Steenweg voor haar rekening een winkel en toonzalen, kantoren, stoffeerderij, naaizaal, meubelmakerij, magazijnen, enzovoort zullen mogen worden gesticht. Volgens de akte en de aangehechte tekening heeft dit perceel een oppervlakte van ongeveer 2,5 ha.

2.4. Voor zover Schreuder stelt dat de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "detailhandel" niet voorziet in meer bedrijvigheid en detailhandel dan een meubelmakerij met bijbehorende winkelruimte kan zij daarin niet worden gevolgd, nu de planregels ook andere bedrijfsactiviteiten zoals genoemd onder categorie A en B van de Staat van Bedrijfsactiviteiten toelaten, alsmede reguliere detailhandel. Het betoog mist in zoverre feitelijke grondslag.

De agrarische bestemming van het zuidelijk deel van het betreffende perceel voorziet niet in het gebruik dat in het raadsbesluit van 18 december 1973 en de notariële akte is genoemd. Het standpunt van de raad dat de gronden bestemd zijn volgens het bepaalde in de notariële akte berust in zoverre dan ook niet op een deugdelijke motivering. Het betoog slaagt in zoverre.

2.5. Overigens heeft de raad zich ter zitting bereid verklaard om, mede gelet op het bestaande provinciale en gemeentelijke beleid, de mogelijkheden voor een bedrijfsbestemming voor het gehele perceel in overleg met Schreuder te bezien. Voor zover daarvoor een ruimtelijke onderbouwing wordt gemist kan de raad bij een dergelijke invulling van een nieuw plan, waar mogelijk, randvoorwaarden opnemen. Wat betreft het kostenverhaal geeft de Wet ruimtelijke ordening daarvoor een regeling.

3. In hetgeen Schreuder heeft aangevoerd ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit, wat betreft het plandeel met de bestemming "Agrarisch" voor het perceel aan de Laagstraat 1, niet berust op een deugdelijke motivering. Het beroep is in zoverre gegrond. Het bestreden besluit dient in zoverre wegens strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht te worden vernietigd.

Het beroep is voor het overige ongegrond.

4. Uit oogpunt van rechtszekerheid en gelet op artikel 1.2.3 van het Besluit ruimtelijke ordening, ziet de Afdeling aanleiding de raad op te dragen het hierna in de beslissing nader aangeduide onderdeel van deze uitspraak binnen vier weken na verzending van de uitspraak te verwerken in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl.

5. De raad dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. verklaart het beroep gedeeltelijk gegrond;
- II. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Heusden van 5 februari 2013 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Oudheusden" wat betreft het plandeel met de bestemming "Agrarisch" voor het perceel aan de Laagstraat 1;
- III. draagt de raad van de gemeente Heusden op om binnen vier weken na de verzending van deze uitspraak ervoor zorg te dragen dat het hiervoor vermelde onderdeel II wordt verwerkt in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening www.ruimtelijkeplannen.nl;
- IV. verklaart het beroep voor het overige ongegrond;
- V. veroordeelt de raad van de gemeente Heusden tot vergoeding van bij de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Schreuder & Zn. B.V. in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 472,00 (zegge: vierhonderdtweeënzeventig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VI. gelast dat de raad van de gemeente Heusden aan de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Schreuder & Zn. B.V. het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 318,00 (zegge: driehonderdachtien euro) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.P.F. Boermans, ambtenaar van staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

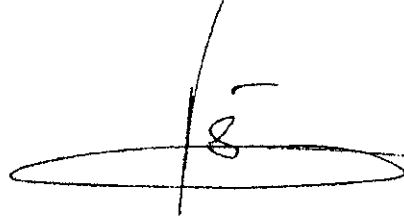
w.g. Boermans
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 september 2013

429-605.

Verzonden: 25 september 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser

PRODUCTIE 49

milieutechnisch acceptabel

UAAAT

ek betreffende de
en van Supervolman-
meestal al snel over in
over Arseen.
d Arsenicum wekt bij
men gevoelens van
reiging op.

eer mezelf de verge-
en horror-film. Wanneer
indigd, leven de ge-
ingst verder, h.v. prob-
st slapen gaan.
ks het feit dat hiertoe
reden bestaat. Vaak heb-
angsten historische ach-
n vormen bij mensen,
-- kennis van zaken en
met kennis van za-
r hen onverklaarbare

e voor de horror-film
eren weet, hij vampier-
n Middeleeuwse kaste-
id om middernacht het
erst.
nicum is berucht ge-
: Middeleeuwen. Als
: betrouwbaar middel
ruikt om mensen te
: Frankrijk bijvoorbeeld
: eeuw een derde van
: vergiftigingsgevallen toe
an Arsenicum (Arseen).
geresulteerd in het feit,
e mensen een zeer grote
n hebben en vaak
by de deskundige
depassing de toxiciteit
ukt o.b.v. Arseen nihil is.

eigenschappen van
de houtverduurzaming
het begin van deze eeuw
eden dat Van Swaay-
o 1989 het gebruik van
deze toepassing verder
fit te maken met het feit
ieutechnisch als
et Supervolmanzout-CO
le bovengenoemde
r geen enkel ander
gaard kan worden.

Belangrijke punten zijn:

- S.W.Z.-CO is gebaseerd op afval-
produkten van de metaalindustrie
en heeft zodoende ook een afval-
verwerkende functie. Arseen is een
afvalprodukt uit erasmelterijen.

- S.W.Z.-CO is vloeibaar, waardoor
het verstuiven (poedervormige
produkten) over bedrijfsterreinen
en opslagruimtes verleden tijd is.
- S.W.Z.-CO lost zeer goed op, waar-
door geen neerslag of sludge in de
voorraadtank ontstaat.
- S.W.Z.-CO heeft vele voordelen in
combinatie met nieuwe proces-

S.W.Z.-CO behandeld hout heeft
een hoge fixatiegraad, waardoor
uitloging van componenten
vrijwel nihil is.

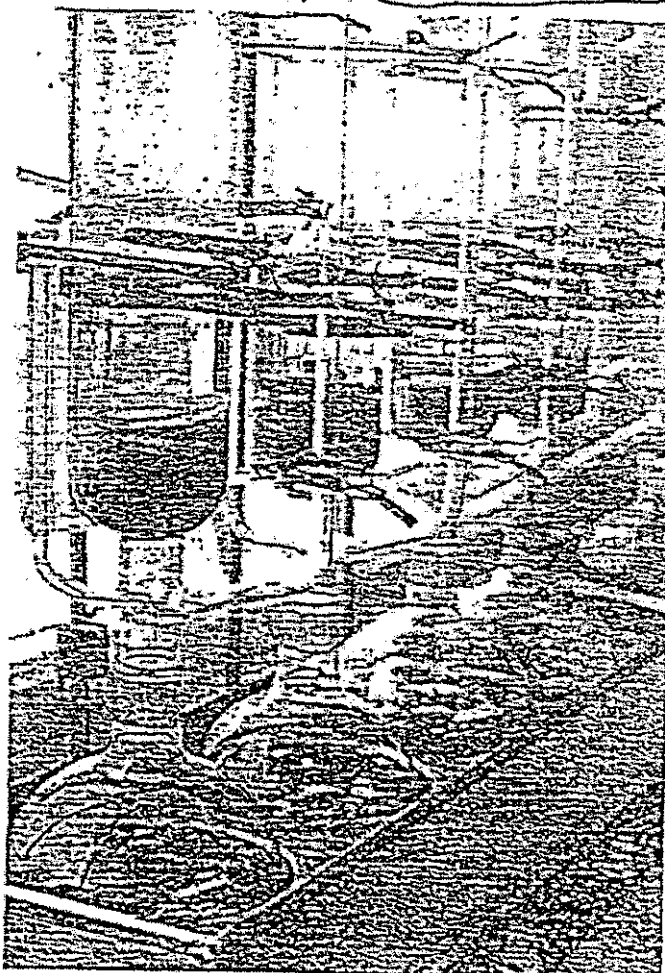
- S.W.Z.-CO behandel hout is niet
giftig voor mens en dier.

- S.W.Z.-CO behandeld hout geeft
geen milieubelasting door het sterk
fixerende karakter van het middel
in hout.

Ik hoop hiermee een beetje
duidelijkheid gegeven te hebben
omrent de denkwijze en de reden
waarom Van Swaay-Garantor volle-
dig achter het produkt Supervol-
manzout-CO staat.

Wanneer het gezonde verstand
gaat werken, kunnen angsten en be-
dreigingen van deze aard geëva-
lueerd worden.

A. Janssen
Van Swaay-Garantor.

is dus chemisch afval
van de metaalindustrie +
erasmelterijen.
→ is nu Hickson Garantor B.V.

Tussen

IMPORT/EXPORT BV

Pradl.

SOCIALISTIESE PARTIJ

Bylage 1

'Duurzaam' hout

DE NEGATIEVE MILIEUGEVOLGEN VAN HOUTVERDUURZAMING

MilieuAlarmteam

"DUURZAAM" HOUT / GOED FOUT

De negatieve milieugevolgen van
houtverduurzaming

Datum: oktober 1990

Auteurs: ir. W. Senden
R. Poppe.

MilieuAlarmteam SP

uit rapport "Duurzaam hout Goed fact"

van de S.p. (okt 1990)

2.2. Impregneervloeistoffen

- creosootolie

Hout kan verduurzaamd worden met creosootolie, een verbinding die uit steenkoolteer gewonnen wordt. De belangrijkste producent van creosootolie in Nederland is Cindu Chemicals B.V. te Uithoorn. Creosootolie bestaat hoofdzakelijk uit hoog- en laagmoleculaire PAK's (Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen). Het verduurzamen van hout met creosootolie kan gebeuren volgens de drie in paragraaf 2.1 beschreven methoden. Bij een gemiddeld creosoteerbedrijf (5000 m3 hout per jaar) komt een afvalwaterstroom van ca. 200 liter per dag vrij (de Vries, 1984). Dit afvalwater bevat hoge concentraties van PAK en fenol. Ook de luchtvervuiling bij houtverduurzamingsbedrijven is een groot probleem. Naar schatting gaan bij deze bedrijven per jaar 300.000 kilogram PAK's de lucht in. Een interessante saneringspost voor het programma Koolwaterstoffen 2000 (VROM).

- wolmanzout en daarmee vergelijkbare impregneerzouten

Wolmanzout wordt meestal via de vakuümdrukmethode met of zonder stoomfixatie in het te verduurzamen hout gebracht.

Wolmanzout of CCA bestaat uit koper-, chroom- en arseenzouten.

In Nederland zijn deze zouten voornamelijk afkomstig van Billiton N.V. te Arnhem. Het zijn in feite afvalzouten van de metallurgische processen.

Superwolmanzout-CO bestaat uit 193 g/l arseenzuur (als As), 276 g/l chroomtrioxide (als Cr) en 157 g/l koperoxide (als Cu).

Superwolmanzout-CO wordt onder andere geleverd door van Swaay-garantor te Nijmegen. De doodskep op de verpakking geeft aan dat het om een zeer giftige stof gaat.

Superwolmanzout-B bestaat 307 g/l chroomtrioxide en 190 g/l koperoxide.

Superwolmanzout-D bestaat voor 15 % uit kaliumbichromaat, voor 13,7 % uit natriumarsenaat en voor 12,8 % uit natriumfluoride.

Ook wordt wel Basilit CFK gebruikt, voor 63,7 % bestaande uit ammoniumbichromaat en voor 36,3 % uit kopersilicofluoride.

Arseen staat op de lijst van zwarte stoffen en is in landbouw-bestrijdingsmiddelen verboden. Voor houtverduurzaming mag arseen merkwaaardigerwijs nog wel worden toegepast als bestrijdingsmiddel. Een verklaring hiervoor hebben wij niet kunnen krijgen.

2.3. Hoeveelheden

In 1987 werden in Nederland 9645 ton steenkool-oliedestillaten (creosootolie) gebruikt als houtverduurzamingsmiddel. Daarnaast werden 92 ton arseen, 395 ton koper en 123 ton chroom voor houtverduurzaming meestal gecombineerd gebruikt (bron: ROM, jaargang 7, nummer 6).

Door de Nederlandse Spoorwegen werd in 1986 2400 ton creosootolie gebruikt voor de verduurzaming van dwarsliggers (CBS, 1989). Na de landbouw is de houtverduurzamingsindustrie de grootste gebruiker van bestrijdingsmiddelen.

copy - 144 AB.V. Nooy

persoonlijk overhandigen

Bylage 3

Aan de heer drs. J. Pronk
Minister van VROM
Ministerie VROM
Rijnstraat
Den Haag.

datum : 10 augustus 1998

betreft: uw benoeming en verbod wolmanimpregneerzouten CCA type C (Hickson/Shell)

Zeer geachte heer Pronk.

Ter gelegenheid van uw benoeming tot Minister van het Ministerie VROM, zend ik hierbij mijn hartelijke gelukwensen.

Als toenmalig Lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal heb ik steeds met belangstelling uw werk als minister voor Ontwikkelingssamenwerking gevolgd.

Uw sociale bewogenheid voor de gewone man en vrouw in de Samenleving respecteert ik en hoop dat u binnen het VROM eveneens deze uitstraling zult blijven behouden. Destijds was ik plv. Lid van de Commissie VROM. Samen met de collega's heb ik mij voor een goed milieu optimaal ingezet. Aan uw voorgangster, mevr. Margaretha de Boer, heb ik zelfs schriftelijke vragen gesteld om..... het gebruik van het Hout-impregneermiddel (wolmanzouten, type C) volledig te verbieden. Hiervoor bestond een Kamerbrede meerderheid onder de collega's. Helaas blijken de multi-nationale krachten (Hickson/Shell) sterker te zijn dan de toenm. minister van VROM.

Bedoelde Wolmanzouten CCA, type C blijken zeer kankerverwekkende stoffen, zoals arceen en chroom 6 in hoge mate te bevatten. Vooral kinderen zullen daarvan de dupe worden. Bekend is dat geïmpregneerd vurenhout met wolmanzouten CCA, type C (groene kleur) veelvuldig voor o.a. speeltoestellen wordt gebruikt. Ook erfafscheidingen enz. worden momenteel in heel Nederland van dit gevreesde hout gemaakt. Notabene uw eigen Ministerie heeft in een rapport van 1989 het grote gevaar van o.a. arceen voor de volksgezondheid terecht aangegeven. Daarnaast heeft het LMO in 1994 het gevaar van toepassing van wolman CCA zouten type C gerapporteerd.

Het bekende EKOLOGISCH KENNIS CENTRUM EKC uit Sint Oedenrode heeft zeer recent bij de Raad van State, met redenen omkleed, een goed pleidooi tot algeheel verbod van dit kankerverwekkend CCA zout type C gehouden. De volksgezondheid is in groot gevaar !. Voor uw informatie treft u bijgaand deze documenten aan.

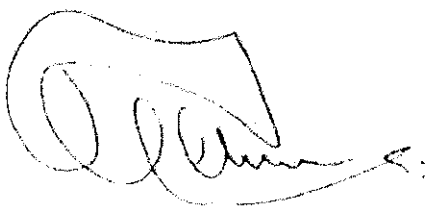
Natuurlijk ben ik steeds bereid om u op een onafhankelijke wijze nadere toelichting te geven. Op mij kunt u dan ook altijd een beroep doen.

Ik hoop dat u de komende vier regeringsjaren als VROM minister een goed beleid zult voeren voor zowel ons milieu als de volkshuisvesting en ruimtelijke ordening.

Met vriendelijke groeten en de meeste hoogachting,

Th. J. M. Hendriks, architect BNA
stedenbouwkundige BNSP

Henri Dunantstraat 2
5051 KV Goirle

op 12 AUG. 98
Persoonlijk bij de SECR. V. J. - MINISTER AFGEGEVEN.
H

PRODUCTIE 50

00076192236870

26 oktober 1975.

Aan de heer C. J. Pissen,
Kopertentenstraat 1,
Luyksgestel.

73/1910
Bouwvergunning hout-
conserverings-inrichting.

Met verwijzing naar Uw verzoek d.d. 11 oktober 1975,
ter bekoming van een vergunning tot de oprichting
van een houtconserveringsinrichting met ketelhuis,
delen wij U mede bereid te zijn deze vergunning te
verlenen, indien U, ons schriftelijk garandeert
dat als conserveringsmiddel uitsluitend wolmarout
gebruikt zal worden en geen creosoot of soortge-
lijke middelen.

Indien U ons, door terugzending van een der bij-
gaande ondertekende verklaringen, deze garantie
geeft, kan Uw bouwvergunning direct worden afge-
geven.

Uitdrukkelijk willen wij U er echter nog op wijzen
dat U de inrichting niet in bedrijf kunt nemen voor-
dat U in het bezit bent van de daarvoor vereiste
hinderwetvergunning.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS VAN LUYKSGESTEL,
de secretaris, de burgemeester,

(A.A.J. Verhoeven)

(Mr F.J.M. Houben)

Behoort bij besluit van
B & W. van Luyksgestel
dd. 25 SEP 1975.

Mij bekend.
de secretaris

00078182236870

GEMEENTE

LUYKSGESTEL

VERKLARING

De ondergetekende C. Tissen, houthandelaar, wonende Koper-
teutenstraat 8, te Luyksgestel;

verklart:

dat hij voor het conserveren van hout, door middel van zijn
aan de Lommelsedijk gelegen conserveringsinrichting, alleen
gebruik zal maken van een conserveringsmiddel op wolmanzout-
basis en dat hij, wanneer hij zonder schriftelijke toestem-
ming van Burgemeester en Wethouders, gebruik zal maken van
een ander conserveringsmiddel, op eerste vordering van de
gemeente, zonder verdere ingebrekestelling, aan de gemeente
een boete verbeurt van f 1.000,-- (duizend gulden) voor
iedere dag dat genoemde inrichting een ander conserverings-
middel, als bovenbedoeld, bevat.

Luyksgestel, 29-10-1973,

(C. Tissen)

GEMEENTE LUYKSGESTEL

Ingekomen: 31 OKT. 1973

Behoort bij besluit van
B & W. van Luyksgestel
dd. 5 SEP 1973

Mij bekend.
de secretaris